

Petkove akcije v Rekovi družbeni prehrani se je udeležilo kar 606 občanov

Krvodajalstvo

Še znamo biti človekoljubni

Vse bolj ugotavljamo, da nimamo več časa eden za drugega, s sosedi se skorajda ne poznamo več. Hitimo in hitimo, tekamo sem ter tja, iščemo, ...

V tem hitrem tempu življenja pa še znamo biti človekoljubni, vsaj za našo občino lahko to trdimo. Rezultati na področju krvodajalstva nam to namreč povsem potrjujejo.

Vsako leto se udeleži krvodajalskih akcij več občanov, ki tako kažejo svojo pripravljenost pomagati človeku v stiski.

V prvih šestih mesecih letos je občinski odbor Rdečega

križa Velenje organiziral 16 rednih krvodajalskih akcij, zadnja je bila izredna, prav tako pa tudi 3 akcije pod oznako »nujno«, in sicer za hudo telesnopoškodovane iz naše občine. Udeležilo se jih je kar 2821 občanov, kar je seveda nadvse razveseljivo. Ni pa potrebno ob tem poudarjati, da nas ta podatek znova uvršča v sam vrh v republiki in tudi v državi.

Naši krvodajalci so darovali najpomembnejšo življenjsko tekočino za potrebe celjske bolnice, teh je bilo 416, 221 odvzemov naših krajanov so zabeležili v slovenjegraški bolnišnici, akcij za Zavod za transfuzijo krvi iz Ljubljane

pa se je udeležilo kar 2184 krvodajalcev.

Vsem se seveda občinski odbor Rdečega križa najtopleje zahvaljuje. Naj bo tudi v prihodnje vodilo vsem — daruj kri danes, morda jo boš potreboval jutri že ti.

Graška gora — srečanje ansamblov in vokalnih skupin

Prijave še sprejemajo

Tudi letos bo na Graški gori XI. srečanje narodno-zabavnih ansamblov in vokalnih skupin.

Prireditev, ki bo 17. avgusta ob 14. uri in ki je vedno dobro obiskana, pripravljajo Kulturno-umetniško društvo Ivan Cankar — Plešivec, Zveza kulturnih organizacij Velenje in Radio Velenje.

Sodelovali bodo ansambli in skupine, ki pa morajo za to sre-

Štipendiranje po novem

Že v tem šolskem letu bo začel veljati nov Samoupravni sporazum o štipendiranju. Za lažje delo pa je Strokovna služba občinskih skupnosti za zaposlovanje Velenje kadrovskim službam poslala izračun kadrovskih štipendij za šolsko leto 1986/87, skupaj s prednostno listo programov izobraževanja v občini Velenje in vzorec pogodbe o kadrovski štipendiji.

Želeti je, da bodo sprejete spremembe in dopolnitve Samoupravnega sporazuma tudi povsod enotno izvajali.

Zasedanje zborov Sob Velenje

Sprejeli planske dokumente

V teh dopustniških dneh so delegati združenega dela še enkrat sedli v delegatske klopi. Dnevni red sicer ni bil tako dolg, kot smo jih za to zasedanje vajeni, zato pa so delegati odločali o bistvenih zadevah.

Pri problematiki varstva okolja v občini Velenje so dopolnili že izdelano gradivo s sklepi in stališči, ki so bili sprejeti na javni razpravi o varstvu okolja, sprejeli so družbeni plan občine Velenje do leta 2000, opazili pa še nekaj, da namreč ni nikjer predvidena obvoznica za tranzitni promet, sprejeli pa so tudi družbeni plan občine Velenje za to srednjeročno obdobje.

Tako smo tudi v občini Velenje pripeljali h koncu sprejem planskih dokumentov.

Na dnevnem redu so imeli še predlog zazidalnega načrta Pohrastnik — cona E, ki so ga vrnili nazaj v osnutek, sprejeli lokacijski načrt razširitve deponije premoga TEŠ, ponovno pa so pretehtali predlog družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč in ga ob dodatni obrazložitvi tudi sprejeli.

Zazidalni načrt Pohrastnik

Predlog nazaj v osnutek

Delegati združenega dela so predlog zazidalnega načrta Pohrastnik — cona E vrnili nazaj v osnutek.

Nanj so imeli namreč bistveno pripombo. V gradivu je ob obrazložitvi zapisano, da je bilo to območje skladno s prvotnim zazidalnim načrtom predvideno za izgradnjo enodružinskih hiš, zaradi pričakovanih možnih vplivov rudarjenja, pa je Rudnik lignita Velenje zahteval, da se ta predel pozida z objekti montažne izvedbe, ki bi prenesli tudi morebitne manjše premike tal.

Prav ti morebitni manjši premiki pa so motili delegate. Vprašali so se, če je to področje primerno za kakršnokoli gradnjo, če že sedaj dopušča možnost ugreznin. Se bolj pa jih je motilo, da so gradbene parcele namenjene rudarskim oškodovancem in se zato tudi vprašali, če je humano nekoga seliti iz enega ogroženega področja na drugo. Zato so se tudi odločili, da predlog vrnejo nazaj v osnutek in se še enkrat pretehta kako in kaj.

(mkp)

Gorenje gospodinjstvi aparati

Povečana proizvodnja

Zaposleni v delovni organizaciji Gorenje Gospodinjstvi aparati so v obdobju januar—junij 1986 izdelali nad 1.314.000 gospodinjstvi aparatov (293.318 štedilnikov, 199.674 pralnih strojev, 310.117 zamrzovalno-hladilnih aparatov in 510.934 malih gospodinjstvi aparatov), od tega skoraj 610.000 za prodajo na tujem.

V primerjavi s prvim polletjem 1985 so do konca junija v Gorenju Gospodinjstvi aparati povečali skupno proizvodnjo za 3 %, proizvodnjo za izvoz pa za 8 %. Najbolj so povečali proizvodnjo zamrzovalnikov in štedilnikov, kar zadeva izvozno proizvodnjo pa izdelavo zamrzovalnikov in pralnih strojev. Sicer pa je letošnja polletna proizvodnja takorekoč na ravni predvidevanj dina-

miziranega letnega plana, in to kljub večjemu prilagajanju proizvodnje potrebam tržišča.

Po prenosu proizvodnje hladilnikov iz Titovega Velenja v novo delovno organizacijo Gorenje Bira v Bihacu so v Gorenju Gospodinjstvi aparati sprejeli več ukrepov za zadržanje doseženega obsega proizvodnje gospodinjstvi aparatov, posebej tudi za izvoz. Tako so v nekaterih temeljnih organizacijah združenega dela uvedli tretjo izmeno. Občutno pa so v Gorenju Gospodinjstvi aparati letos povečali tudi proizvodnjo najpomembnejših sestavnih delov za proizvode bele tehnike, še posebej kompresorjev v Črnomlju in termostatov v Bistrici ob Sotli.

(an)

OH, TO VREME! Obnaša se tako, kot bi bil april, ne pa kot da že avgust trka na vrata. Najbolj se vsekakor jezijo kopalci, še bolj tisti, ki niso bili prosti samo v torek, ampak tudi v ponedeljek in če še morda v soboto, potem kar polne štiri dni. Jezili pa so se tudi Soštanski gasilci, ki so mokrote sicer vajeni, bojijo pa se je ob tomboli. In tako so morali svojo prvo tombolo preložiti. Po vodi je splavala tudi veselica v Lokovici, ki so jo pripravljali ljubitelji čistopasemskih malih živali. Toplo pa je bilo v torek ob velenjskem jezeru, kamor počasi že prodira tudi nudizem. (vos)

S hribov in morja?

Če mi gori hiša, pač ne grem v kino. Domislica ni moja, spominja pa na težave, ki jih imajo v Elkrojevem tozdu Konfekcija Soštanj, kjer pa so kljub temu delavce poslali lepo na kolektivni dopust. V soparnih julijskih dneh pa je o njihovih problemih spregovorilo Predsedstvo Občinskega sveta ZSS Velenje.

Kot je bilo slišati, težave niso od včeraj, pričele pa so

se, ko so na široko odprli vrata novi tovarni in še bolj na široko novemu načinu dela, znanje in miselnost delav-

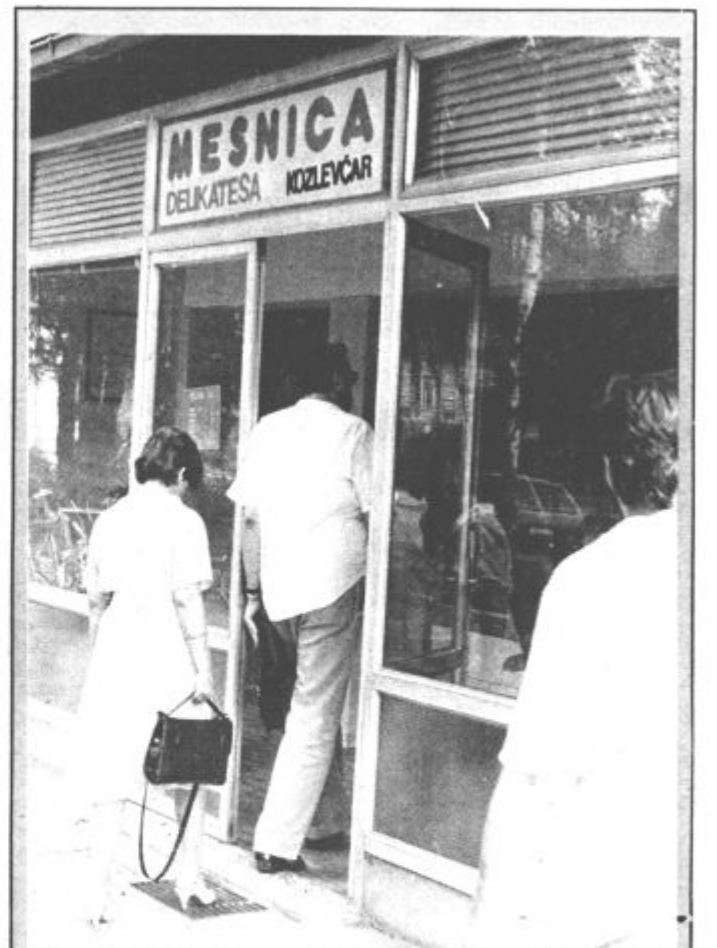
NAŠA TEMA

cev pa je ostala stara. Uvajanje nove tehnologije z nepripravljenimi delavci pa lahko vodi samo do problemov. Maja je prišlo do prekinitve dela, v pol leta je odšlo šest-

najst zelo dobrih delavcev, finančni rezultati so slabi — ob polletju izguba, v šestih mesecih so naredili polovico manj kot lani v istem času, notranji konflikti... Kljub temu pa so delavci že od prejšnjega ponedeljka na dopustu, kjer jim verjetno ni prijetno, ko trepečejo, kaj bo, ko se 4. avgusta vrnejo. Stvari bo treba postaviti na pravo mesto, želeti je samo, da uspešno.

Ob tem pa so se člani Predsedstva vprašali tudi, kako je z upoštevanjem določil, da je treba do 30. julija opraviti razpravo o šestmesečnem periodičnem obračunu. Morda pa bo tisti, ki je za to zadožlen uporabil kakšno novo metodo, da bodo lahko delavci o rezultatih spregovorili do takrat, ko bi morali. Morda — dopisno, s hribov in morja?

(mkp)

Čas kislih kumaric

— Kaj hočemo, večina delovnih ljudi koristi ta čas delovni dopust, nekateri imajo celo kolektivni letni od-dih, trgovine, mesnice pa morajo biti vseskozi odprte. Izjema so kot kaže lahko le tiste v zasebni lasti. No in v tem času, ko so tudi nekateri mesarji in trgovci na dopustih in drugi komajda zmorejo opraviti vse delo, jih skupaj z inšpektorji »motimo in nadlegujemo« še novinarji. Je pač čas kislih kumaric. In kljub temu času mora biti za prodajnimi pulti vse v redu. Je? Preberite reportažo na 4. strani.

Zbor krajevnih skupnosti

Zanimiva delegatska vprašanja

Na četrtkovem zasedanju zbora krajevnih skupnosti so bile delegatske klopi sila redke, saj je manjkala skoraj polovica delegatov. Dopusti so. Takrat, po mnenju nekaterih, morajo mirovati tudi delegatske dolžnosti. Pa naj si gre tudi za tako pomembne točke dnevnega reda kot so problematika varstva okolja v občini Velenje, predlog družbenega plana občine Velenje za obdobje 1986—2000 in predlog srednjeročnega plana.

Kakšne prave razprave o varstvu okolja v naši občini, ki se uvršča med tretje najbolj onesnažene v Sloveniji, ni bilo. Očitno so delegati tega zbora menili, da je javna razprava na to temo, sprejeta stališča in sklepi, ki jih je dopolnil še izvršni svet, dovolj za odpravo posledic brezvestnega ravnanja v preteklosti. Bili so enotnega mnenja, da mora biti varstvo narave prednostna naloga vseh nas in mora ob bok z drugimi, ki naj bi nas pripeljale

do boljših rezultatov gospodarjenja, in da ne bodo več le nemi opazovalci lastne pogube. Če hočemo storiti čimprej korak naprej; in to zelo velik, potem morajo vse zapisane naloge ob koncu imeti še zapisan rok uresničitve z zahtevanimi tehničnimi parametri in nosilci. Prav tako so onesnaževalci dolžni izdelati učinkovite sanacijske programe v rokih in jih predložiti v sprejem skupščini občine. Več kot 80 odstotkov poškodovanih gozdov terja hitro in bistveno zmanjšanje emisij žveplovega dioksida v ozračje. Do leta 1993 mora ta biti zmanjšana za najmanj 50 odstotkov. Prav tako moramo v občini takoj začeti izdelovati raziskovalne naloge, ki bodo pokazala ne neodvisnost onesnaževanja okolja in zdravih ljudi. Tudi davčna in ekonomska politika morata prispevati svoj delež k boljšemu varovanju okolja in odpravi posledic. Z vsemi štirimi pa so bili

proti gradnji odlagališča za radioaktivne odpadke. Delegati so potrdili še nekatere druge sklepe in izvršnega sveta in vztrajali pri letu 1987, ko se naj bi odločili o odlagališču posebnih odpadkov. Vsekakor se moramo uskladiti z republičkimi usmeritvami na tem področju. Zagotovo pa bi morali reči kakšno besedo še o prometu, ki je prav tako eden od večjih onesnaževalcev zraka.

Dokaj pestra je bila tudi razprava pri točki delegatska vprašanja. Tako je med drugimi delegat iz krajevnih skupnosti Stara vas dal pobudo o povezovanju in sodelovanju med mestnimi krajevnimi skupnostmi v samem Titovem Velenju. Tega sedaj ni, čeprav so nekatera vprašanja skupna vsem mestnim krajevnim skupnostim. Da bi bila naloga resnično kar najhitreje uresničena, bi morala občinska konferenca SZDL imenovati delovno sku-

pino, ki bi pripravila in izdelala predlog. Zelo kratek in jednat je bil delegat krajevnih skupnosti Šalek: »Kako priti z avtomobilom v Šalek in iz njega? Imamo samo dve možnosti: peš ali s helikopterji«. Delegatsko vprašanje je sicer postavil, vendar: »Ne zahtevam odgovora, saj nam ta nič ne pomaga, ampak redno očičečno kolesarsko stezo.«

Brez pripomb so se delegati zbora krajevnih skupnosti strinjali s predlogom zazidalnih načrtov Pohrastnik — cona E in lokacijskim načrtom razširitve depozije premoga Teš, pri predlogu odloka o spremembi odloka o javnem redu in miru jih je zanimalo, kdo bo bdel nad izvajanjem določil, nič narobe pa ne bi bilo, če bi kadrovska komisija, ki pripravlja predloge za volitve in imenovanja v prihodnje te poslala še v obravnavo družbenopolitičnim organizacijam v krajevnih skupnostih.

Predsedstvo OS ZSS Velenje
Položaj delavcev
pri zasebnikih

Za zadnjo sejo Predsedstva Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Velenje so tokrat kot je to že običaj, posodili sejo sobo delavci sozda Rudarsko elektroenergetskega kombinata. To pa je bila seveda tudi priložnost, da se po ustaljenem redu najprej seznanijo s položajem in težavami, ki so se ta čas razgrnili nad elektrogospodarstvo.

Sicer pa so največ pozornosti namenili inventivni dejavnosti v občini Velenje in gradivu, o katerem smo že pisali, in ki sta ga pripravili komisiji za inventivno dejavnost pri Občinskem svetu in Občinski raziskovalni skupnosti, imeli pa so priložnost slišati še veliko načrtov in koristnih pobud za še boljše delo iz razprave Frančka Ribiča, člana odbora za inovacije pri Republičkem svetu Zveze sindikatov Slovenije.

Veliko govora je bilo tudi o družbeno-ekonomskem položaju delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih v občini Velenje. Kot gotovo veste imajo ti delavci svoj sindikat, ki pa se tako po načinu dela kot metodah nekoliko razlikuje od sindikalnih organizacij v združenem delu. Razlika je že v tem, vsaj ta, ki je na prvi pogled najbolj opazna, da je v sindikat delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih

vključena samo polovica delavcev, medtem ko so v združenem delu izredno redki posamezniki, ki vanj niso vključeni. Druga bistvena razlika pa je, da delavci pri zasebnikih ne morejo odločati o gospodarnenju in delitvi dohodka.

Pri obravnavi položaja teh delavcev je bilo v ospredju uresničenje ali pa neuresničevanje določil iz kolektivne pogodbe o delavnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki, ki urejuje vse — od sklenitve do prenehanja delovnega razmerja, osebne dohodke, delovni čas, varstvo pri delu, prehrano med delom, skratka tisto, kar delavci v združenem delu urejajo s svojimi samoupravnimi akti. Največja skrb pri tem pa je namenjena socialni varnosti. V mesecu maju je dvanajst delavcev zaposlenih pri desetih obrtnikih prejelo nižjo osebni dohodek od zamčenega, to je 35 tisoč dinarjev, devetindvajset obrtnikov pa je petinpetdesetim delavcem izplačalo manjši osebni dohodek od 55 tisoč dinarjev, zato je predsedstvo med drugim sprejelo tudi sklep, ki obvezuje upravni organ, da mora v primeru, ko obratovalnica izkazuje izgubo, izdati odločbo o prepovedi zaposlovanja v njej oziroma celo o zmanjšanju števila zaposlenih.

V bodoče pa bo treba še več narediti pri včlanjevanju v sindikat, več za informiranje delavcev v obratovalnicah in bolj dosled-

no spremljati uresničevanje določil kolektivne pogodbe.

(mkp)

Krajevna skupnost Stara vas
Priznanja delovnim kolektivom

Skupščina Krajevnih skupnosti Stara vas je na svoji zadnji seji sprejela sklep o priznanjih krajevnih skupnosti.

Prva »Priznanja Krajevnih skupnosti Stara vas« so bila podeljena delovnim kolektivom — pokroviteljem in organizatorjem »Prazničnih dni v Krajevni skupnosti Stara vas«, kot ene skupnih akcij krajevnih skupnosti in združenega dela s tega območja.

»Priznanja krajevnih skupnosti Stara vas« so bila dodeljena glavnim pokroviteljem »Prazničnih dni«, in sicer Rudniku lignita Velenje, Termoelektrarnam Šoštanj in Gorenju Gospodinjski aparati, ter pokroviteljem posameznih manifestacij REK — APS, REK — Sipak, Rudniku lignita Velenje — tozdom Izobraževanje, Mizarstva dejavnost, Gradbena dejavnost

in Jami Škale, Kinu, Modnemu salonu, poslovni enoti Dinos, Carinarnici, poslovni enoti Interevropske, tozdu Veleblagovnica Nama, REK — Delovna skupnost Družbeni standard in tozdu za PTT promet Titovo Velenje, prav tako pa tudi organizatorjem oziroma izvajalcem aktivnosti — Rudarski godbi in Občinski gasilski zvezi Velenje.

Priznanja sta na priložnostni slovesnosti, ki je bila v Domu krajanov Stare vasi, podelila predsednik sveta krajevnih skupnosti Franc Mokotar in predsednik krajevnih skupnosti SZDL Herman Lešnik. Udeležence slovesnosti so ob tej priložnosti seznanili tudi z delom in nalogami te krajevnih skupnosti, posebej tudi pri izkoriščanju prostora in izboljšanju človekovega okolja.

(rp)

Odgovor na delegatsko vprašanje

Vznemirjanje preuranjeno in brez dejanske osnove

Pred slabima dvema mesecema je kot strela z jasnega prišla »na uho« občanom Šaleške doline novica, da je med predlogi oziroma lokacijami za odlagališče radioaktivnih odpadkov eno od teh, in sicer predvidoma samo za radioaktivne odpadke nizke in srednje okolja začeli glasne govoriti in razmišljati ter obsojati brezbržno ravnanje z naravo v preteklosti. Akcije, kako odpraviti posledice in poskrbeti, da bo naše okolje čimprej urejeno, da bomo lahko dihali svež zrak, ribe plavale v očičečenih vodah, gozdovi prenehali umirati... so se vrstile ena za drugo. Na vseh pa smo poudarjali, da o tem ne nameravamo niti razmišljati, kaj šele da bi kaj takega dovolili.

Na junjskem zasedanju zbora občin skupščine SR Slovenije je predsednik skupščine občine Velenje postavil tudi delegatsko vprašanje v zvezi z lokacijo za odlagališče radioaktivnih odpadkov na območju občine Velenje, na katerega je izvršni svet skupščine socialistične republike Slovenije odgovoril: »K 1. točki vprašanja:

Na podlagi 45. člena zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in o posebnih varnostnih ukrepih pri uporabi jedrske energije (Ur. l. SFRJ, št. 62/84) so v prvi vrsti uporabniki jedrskih odpadkov in virov ionizirajočih sevanj dolžni zagotoviti pogoje za dokončno odložitev radioaktivnih odpadkov, ki jih ustvarjajo. Zato so elektrogospodarske organizacije, povečane v Skupnost jugoslovanskega elektrogospodarstva (JUGEL), naročile študijo »Odlaganje radioaktivnih odpadkov, katerih lokacije bodo ostale v in obsevanega jedrskega goriva ožjem izboru, pravočasno obzato program izgradnje jedrskih elektrarn v elektroenergetskem sistemu Jugoslavije do leta 2000«.

V študiji, ki so jo izdelale jugoslovanske strokovne in projektne organizacije, je bilo med drugim ugotovljenih tudi 13 potencialnih makrolokacij za odlagališča radioaktivnih odpadkov. Ena od teh, in sicer predvidoma samo za radioaktivne odpadke nizke in srednje okolja, je bila na območju občine Velenje. Kot nadaljevanje te študije pa se vrši proučevanje nadaljnjih možnih makrolokacij na območju celotne Jugoslavije.

Vsa zgoraj navedena dela imajo izključno študijsko-raziskovalni značaj, gre za prvi in najširši izbor, in sicer po najnovejših, to je geoloških, seizmoloških in tektonskih kriterijih. Vsi številni ostali kriteriji, ki jih zahteva zgoraj citirani zakon (na nekatere od njih opozarja tudi delegatsko vprašanje), so enako pomembni in bodo seveda deležni največje pozornosti, vendar v tej fazi najširšega izbora še ne pridejo v poštev. Tehnologija obdelave, transporta in končnega odlaganja radioaktivnih odpadkov bo pa, ne glede na lokacijo, morala biti taka, da ne bo imela negativnih vplivov na ožje in širše okolje.

K 2. točki vprašanja: Informacija, da se proučuje lokacija odlagališča radioaktivnih odpadkov na območju občine Velenje, je resnična v toliko, kolikor gre za študijsko-raziskovalno, neterensko proučevanje, ki je zajelo območje vse Jugoslavije. Med te potencialne lokacije pa spada tudi predel na meji občin Velenje in Slovenj Gradec.

Na podlagi navedenih, najbolj osnovnih kriterijev, bo izvršen prvi širši izbor, o katerem bodo pristojni občinski organi, katerih lokacije bodo ostale v in obsevanega jedrskega goriva ožjem izboru, pravočasno obzato program izgradnje jedrskih elektrarn v elektroenergetskem sistemu Jugoslavije do leta 2000«.

Občinska matična knjižnica Mozirje

Zanimanje za dobro knjigo narašča

V vse večji draginji postajajo tudi dobre knjige že kar prevelik zalogaj za naše vse bolj plitve žepce. Tudi zato so knjižnice znova pričele dobivati na nekdanji veljavi in pomenu. To zgovorno potrjujejo podatki iz občinske matične knjižnice v Mozirju. Ta knjižnica deluje že trinajsto leto. V tem obdobju je v mozirskem kulturnem domu dobila nove prostore, obenem pa so po vsej Gornji Savinjski dolini uredili še deset izposojevalnic. Tako knjige posojajo še v Nazarjah, Šmartnem ob Dreti, Gornjem gradu, Novi Stifci, Lučah, Solčavi, na Ljubnem in na Rečici, v Šmihelu nad Mozirjem in v Modni konfekciji Elkoj.

V vse večji draginji postajajo tudi dobre knjige že kar prevelik zalogaj za naše vse bolj plitve žepce. Tudi zato so knjižnice znova pričele dobivati na nekdanji veljavi in pomenu. To zgovorno potrjujejo podatki iz občinske matične knjižnice v Mozirju. Ta knjižnica deluje že trinajsto leto. V tem obdobju je v mozirskem kulturnem domu dobila nove prostore, obenem pa so po vsej Gornji Savinjski dolini uredili še deset izposojevalnic. Tako knjige posojajo še v Nazarjah, Šmartnem ob Dreti, Gornjem gradu, Novi Stifci, Lučah, Solčavi, na Ljubnem in na Rečici, v Šmihelu nad Mozirjem in v Modni konfekciji Elkoj.

V občinski matični knjižnici z zadovoljstvom ugotavljajo, da se v zadnjem času zanimanje za knjigo znova povečuje. To zgovorno pričajo tudi podatki. Leta 1974 je imela knjižnica 176 članov, leta 1980 1.163 in lani že 3.200; leta 1974 so v knjižnici nasteli 1.411 obiskov, leta 1980 9.921 in lani že 16.947; 1974 so posodili 2.028 enot, 1980 17.463 in lani 34.312; temeljna knjižna zaloga je bila leta 2.574 enot, 1980 13.960 in 1985 24.383; povišal se je tudi nakup knjig, saj so jih leta 1974 kupili 1.097, lani pa 2.289. Standard za splošne izobraževalne knjižnice predvideva, da se knjižno gradivo obrne dvakrat letno. V Mozirju se gradivo obrne poldrugokrat, s tem pa se že približujejo željeni številki.

Seveda pa izposojanje knjig ni edina dejavnost knjižnice. Poleg knjig imajo v knjižnici še 43 naslovov periodičnega tiska, seveda v čitalnici, ki ima za bralce 20 sedežev. Ob tem pripravljajo literarne večere, predstavljajo nove knjige, imajo tematske razstave, pri čemer sodelujejo z arhivom kulturne skupnosti, za najmlajše pa dvakrat mesečno pripravljajo ure pravljic. Prav tako imajo knjižnice uganke za osnovnošolsko mladino, te pa vedno popestrijo z rastavo na temo uganke. Dela in volje jim torej ne manjka, seveda problemov tudi ne, vendar ni bojazni, da svojevga poslanstva ne bi krepili tudi v prihodnje.

Zirom račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800—603—38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenarocenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421—1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Enota gospodarske zbornice v Mozirju

Dejavnost zares približati gospodarstvu

Na zadnji seji skupščine Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice so med drugim sprejeli tudi nekatere nove programske usmeritve. Predvsem to velja za področje preobrazbe zbornice iz njene dosedanje deklarativne opredeljenosti v dejansko delovanje za potrebe gospodarstva. Dejstvo namreč je, da se mora zbirnica z novimi organizacijskimi oblikami bolj povezati z gospodarstvom. V ta namen so sprejeli sklep o ustanovitvi enote Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice v Mozirju, ki je pričela z delom 1. junija, vodi pa jo Franc Miklavc,

dosedanji predsednik izvršnega sveta skupščine občine Mozirje.

Enoti že v tem obdobju dela ni manjkalo, še večji pa so seveda njeni bodoči načrti. Franc Miklavc o doledaj opravljenem delu pravi takole: »Za začetek smo sprejeli in pričeli uresničevati dve pomembni nalogi. Prva je namenjena hitrejšemu razvoju manj razvitih in obmejnih krajevnih skupnosti Luče in Solčava. Programsko izhodišča s tem v zvezi smo že sprejeli, jih poslali vsem organizacijam združenega dela na področju sosednjih občin, izhodišča pa so

obravnavali in sprejeli tudi na organih medobčinske zbornice in na izvršnem svetu skupščine občine Mozirje, kjer so na zadnji seji že imenovali tudi posebno komisijo, ki bo spodbujala in spremljala uresničevanje programov. Zdaj so seveda na vrsti organizacije združenega dela, tako iz mozirske, kot iz sosednjih občin, da pripravijo programe. Možnosti in oblik je veliko, kar dokazujejo nekateri že obstoječi obrati v teh krajevnih skupnostih, predvsem to velja za Iskro-Feriti v Solčavi in Elkoj v Lučah.«

Druga pomembna naloga, s katero se namerava

spopasti enota medobčinske zbornice v Mozirju, v sodelovanju z vsemi drugimi dejavniki seveda, je problematika lesne surovine, njene pravilne delitve med porabnike in predelovalce, ter preprečevanje nedovoljene trgovine z lesom. Temeljni namen te pomembne naloge je seveda, da bi z razpoložljivimi količinami lesa ustvarili čim več dohodka, kar bi bilo v prid organizacijam združenega dela, ki les pridobivajo in predelujejo in vsem družbenim dejavnostim v obeh občinah, ki si tudi iz tega vira zagotavljajo prepotrebna sredstva.

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Šaleški rudar«, kot

tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (v. d. odgovornega urednika), Milena Krstič-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrčkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, Telefon (063) 853-451, 854-761, 855-450, 856-955. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 80 dinarjev. Mesečna naročnina 300 dinarjev, letna naročnina za

individualne naročnike je 3.600 dinarjev, za tujino 6.600 dinarjev.

Gorenje Mali gospodinjiski aparati

Začetek nove razvojne poti

Zadnje dni junija so v okviru Gorenja Gospodinjiski aparati in njegovega tozda Mali gospodinjiski aparati Nazarje uredili še zadnje formalnosti v zvezi z oblikovanjem nove delovne organizacije Gorenje Mali gospodinjiski aparati Nazarje.

Delavski svet Gorenja Gospodinjiski aparati je na seji 27. junija verificiral sporazum o ureditvi medsebojnih pravic in obveznosti s tozdom Mali gospodinjiski aparati Nazarje oziroma novoustalovljeno delovno organizacijo Gorenje Mali gospodinjiski aparati Nazarje. Delavski svet tozda MGA Nazarje pa je na svoji zadnji seji, 30. junija, obravnaval organiziranost nove delovne organizacije in imenoval za vršilca

dolžnosti direktorja DO Gorenje Gospodinjiski aparati Jožeta Kudra. Do konca julija bodo, kot je bilo poročano na seji, pripravljene predlogi vseh samoupravnih splošnih aktov, sicer pa je delavski svet pregledal tudi uresničevanje ukrepov za dosledno uresničitev letnega proizvodnega in izvoznega načrta.

Samoupravna in poslovna preobrazba, za katero so se odločili delavci bivšega tozda Mali gospodinjiski aparati Nazarje 28. maja, naj bi zagotovila v prihodnje še hitrejši razvoj delovne organizacije Gorenje Mali gospodinjiski aparati Nazarje in njeno še večjo uveljavitev na najzahtevnejših svetovnih tržiščih.

(an)

Sodelovanje z visokošolskimi ustanovami

V Gorenju si prizadevajo, da bi okrepili sodelovanje z visokošolskimi ustanovami. S predstavniki mariborske Visoke ekonomske komercialne šole so se za sodelovanje dogovorili že pred časom, pred dnevi pa so se v Titovem Velenju mudili predstavniki mariborske Tehniške fakultete in Kranjske Visoke šole za organizacijo dela.

Goste iz Maribora in Kranja so predstavniki Gorenja seznanili s poslovnim sistemom Gorenja, ogledali so si Gorenjev računalniški center, pogovarjali pa so

se še o možnostih sodelovanja. Pri tem so ugotovili, da si bodo prizadevali kar najbolj povezati teorijo s prakso, da bi bili tako diplomanti kar najbolj usposobljeni za delo. Zavzeli pa so se tudi za okrepitev obojestranskega funkcionalnega izobraževanja, in to z diplomskimi nalogami oziroma projekti. Pri tem so poudarili, da so prvi primeri diplomskih nalog, za katere so se študentje dogovorili skupaj s študentjem in visokošolsko ustanovo, lahko samo za zgled tudi drugim!

(an)

DO Paka

Načrti eno, finančne zmogljivosti drugo

Skoraj ne mine dan, da ne bi v sredstvih javnega obveščanja v tem času spregovorili o turistični sezoni pri nas, koliko gostov se je odločilo preživeti odhiti v naši državi, kako so zasedene zmogljivosti, ... Po napovedih naj bi bila letošnja turistična sezona vsaj takšna kot preteklo leto. Vse kaže, da bomo v blagajni »zbrali« precej manj turističnega denarja.

Tudi v naši občini smo dali razvoju turizma vso prednost. V delovni organizaciji Turizem in gostinstvo Paka so v pripravah na letošnje turistično sezono namenili precej pozornosti lokalom, kjer lahko opravljajo dejavnost tudi zunaj objektov, na vrtovih, atrijih, terasah.

Ze pred dokončno ureditvijo bazenov v Titovem Velenju so si delavci tega kolektiva belili glave kako in s čim zadovoljijo goste, ki bodo zahajali v ta lokal. »Dali smo od sebe, kolikor smo lahko, vendar nam kaj več niso dopuščale finančne zmogljivosti. Zavedamo se namreč, da bi se dalo še marsikaj urediti,« pravi direktorica te delovne organizacije Slavica Zabužnik.

Med novostmi, ki so jih za letošnje sezono pripravili, je majhen vrt pri Pivnici — Rudarski hram. Radi bi ga še ogradili in tako ločili goste lokalca od sprehajalcev. Kot kaže, jih bo poleg pomanjkanja denarja prehitel še

čas. Zato bo ta načrtovana naloga ostala ena od nalog za prihodnje leto. V ostalih svojih lokalih kakšnih posebnih novosti za goste niso pripravili. Omeniti velja morda le še nekatera obnovitvena dela v obratu Gostilna na počit v Šmartnem ob Paki.

Ce smo bili še lani slabe volje, ker so bile sobe v Kajuhovem domu v Šoštanj v glavnem namenjene delavcem Metalne, moramo tokrat zapisati spodbudnejšo vest. Tisti, ki bi si namreč želeli za dan, dva odpočiti v Šoštanju, imajo na voljo tudi nekaj ležišč v tem domu.

Sicer pa so bile zmogljivosti hotela Paka v Titovem Velenju v mesecu maju in juniju zasedene 70 odstotno, kar je dokaj dobro. V primerjavi z enakim lanskim obdobjem je na približno 100 ležiščih prenočilo za 14 odstotkov več gostov. Tako so v mesecu maju letos zabeležili v hotelu Paka 2177 nočitev, lani 1907, prejšnji mesec pa 2039, lani 1791. Za kakšne goste gre? »Povečalo se je

Žetev

Kakršna setev, takšna žetev, pravi pregovor. Za letošnjo to ne bo povsem držalo. Zaskrbljeni obrabi kmetovalcev ne napovedujejo najboljšo proizvodnjo. Kljub naporom, vsaj večine, uporabi vseh mogočih zaščitnih sredstev, je kmet v boju proti naravi in njenim zakonitostim vedno šibkejši nasprotnik.

Na Erini temeljni organizaciji kooperant v Šoštanju pravijo, da bo letos letina pšenice ena od poprečnih. Bojijo se, da bo celo ena slabših v zadnjih letih v naši občini. Dokaj težko bo spraviti v kašče načrtovanih 200 ton zlatih zrn, kar bi bilo v zadnjih letih največ. Pogodbo imajo sklenjeno za pridelok na 74 hektarjih, kooperantov pa 160, ki na majhnih njivah poskušajo doseči čimboljšo proizvodnjo.

Vzrokov za poprečno letino je več. Dolga zima je naredila več škode kot koristi na pšeničnih posevkih, »na delu« pa so bili tudi razni škodljivci, za katere niso imeli vedno najprimernejših zaščitnih sredstev. Kmetje že kar nekaj desetletij nazaj ne pomnijo strgača, ki ga je bilo letos veliko, in ki je povzročil mnogo preglavic. Poleg tega se je pojavila še septorija — rjavenje pšeničnega klasa. »Če v naslednjih dneh ne bo večjih vremenskih neprikl, potem se bomo začrtanim ciljem morda le približali, nikakor pa jih dosegli ali celo presegli. Upamo, da bomo zadovoljili tako republikanski kot občinski obveznostim.« ko kljub vsemu optimistični na Erini temeljni organizaciji kooperantov v Šoštanju.

Letos poprečna letina

Kombajni so najprej zaropotali na pšeničnih poljih na območju zadrudne enote v Šmartnem ob Paki, in sicer v nedeljo. Mirovali ne bodo vse do prvih dni avgusta, odvisno pač od vremena. Dva novejša kombajna strojne skupnosti Rečica in Paška vas ter kombajn zadrudne enote se bodo trudili spraviti žitna zrna čimprej v kašče ali mlinsko predelovalni industriji. Odkupna mesta so, tako kot že pred leti, organizirana na sedežu zadrudne enote v Šmartnem ob Paki, v Ravnah za zadrudno enoto Šoštanj, v Šentilju pa za kmete kooperante ali pogodbeno na območju Titovega Velenja. Za severni del te zadrudne enote pa na Turnu. Odkup

poteka ves dan oziroma po dogovoru s posamezniki. Na žetev smo se skrbno pripravili in upamo, da bomo poželi brez večjih težav in okvar. Precej boljši, seveda pa še vedno ne najboljši, so letos nekoliko spremenjeni odkupni pogoji. Tako bo pšenica prvič, odkar imamo organiziran odkup, dražja od koruze. Za kilogram prvostvne pšenice bodo kmetje prejeli 70 dinarjev, za drugo dinar manj. K temu je treba prišteti še premijo, 10 dinarjev, za mineralna gnojila, dinar za zaščitna sredstva, 2,50 dinarjev pa znaša stimulacija mlinsko predelovalne industrije. Kmetje bodo tako prejeli za kilogram pšenice okrog 80 dinarjev, seve-

da če ne bo imela ta preveč vlage.

Kmetijski proizvajalci v naši dolini se ukvarjajo predvsem z živinorejo. Ze nekaj časa lahko ti zamenjajo pšenico za koruzo. Letos bo cena koruze v takšni zamenjavi znašala 52 dinarjev.

Kar nekaj usklajevanja je bilo potrebna na sestankih strojnih skupnosti za ceno kombajniranja. Na Erini temeljni organizaciji kooperantov v Šoštanju so prepričani, da ni previsoko in bo zadovoljila tako ene kot druge. Tako bodo pogodbeni proizvajalci morali odšteti za uro kombajniranja stari milijon, nepogodbeni pa še 200 starih tisočakov več.

Vekos — tozđ Toplotna oskrba

Veliko dela pred novo kurilno sezono

Ste se že kdaj vprašali, kaj počno delavci Vekosove temeljne organizacije Toplotna oskrba v poletnem času. Ce bi sklepali le po imenu, bi bil odgovor preprost — nič. Ob obisku v tem kolektivu smo se prepričali, da ni tako.

Ne moremo zapisati, da nimajo pravega dela, kaj šele da sploh nič ne delajo. Tudi zanje v tem času ni počitka. Zelo veliko dela imajo delavci montažne skupine, saj so zanje prav poletni meseci nekakšna »špica«. Tako se sedaj ena skupina montažerjev trudi pri opravljanju del na vročevodih v Celju, drugi del skupine pa ima na skrbi toplovod tretje faze Eso—Pesje. »Skrbno pa se pripravljamo tudi že na izgradnjo vročevoda v Saleku III,« nam je pojasnil vodja operative Tone Janžovnik.

To pa še ni vse. Tudi na toplotnih postajah primarnem in sekundarnem omrežju je treba opraviti nujna obnovitvena dela, da bo za kurilno sezono 1986/87 pravočasno vse nared in pripravljeno za ponoven zagon. Na magistralnem toplovodu Teš-Cep je močno poškodovana in dotrajana izolacija, ki jo je prav tako treba zamenjati. Poleg montažerjev tudi vzdrževalci ne stojijo križem rok. Tako kot pozimi imamo na Toplovodu v tem času organizirano dežurno službo 24 ur na dan. Trudimo se, ko-

likor se pač lahko, da bi bili naši uporabniki kar najbolj zadovoljni, naše storitve pa čimbolj kakovostne. Ce nas v zimskem času občani kličejo zaradi okvar na tej ali oni ogrevalni napravi, je sedaj v ospredju reševanje vprašanj z oskrbo tople vode. Veliko manj bi bilo negotovanja in hude krvi, če bi na napako občani opozorili takoj, ne pa da se zgovarjajo eden na drugega.

Zapisali smo že, da se želijo zaposleni Vekosovega tozda Toplotna oskrba čimbolj pripraviti na novo kurilno sezono. Kako bodo v teh svojih prizadevanjih uspešni, pa bomo lahko ocenili sami porabniki. Po napovedi nekaterih, bo to kar kmalu.

Krajevna skupnost Vinska gora

Zgledno sosedsko sodelovanje

Na dan vstaje, 22. julija, slavijo svoj praznik prebivalci krajevne skupnosti Vinska gora. Kot se za takšne priložnosti spodobi, za Vinsko goro pa velja še posebej, so tudi ta praznik obeležili z novimi delovnimi zmagami. Ob vsem seveda velja omeniti, da so nedeljsko slovesnost obogatili s pestrim kulturnim sporedom, na katerem so sodelovali godbeniki rudarske godbe na pihala iz Titovega Velenja, domači mladinci in osvojnolci.

Slavje so pričeli v nedeljo dopoldne, ko je bila najprej na vrsti slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti, zatem pa so si gostje in prebivalci ogledali nove pridobitve in jih tudi slovesno izročili namenu. Tako so prebivalci Vinske gore odslej bogatejši za kilometer posodobljene in z asfaltno prevleko pokrite ceste med Lipjem in Vinsko goro, prav tako pomemben, čeprav do prihodnjega leta še makadamski, pa je odsek ceste, ki Vinsko goro povezuje z Dobrno. Pomembne tudi zato, ker pomeni nadaljevanje tvornega sodelovanja med krajevnima skupnostima Vinska gora in Dobrna, ki sta že doslej sodelovali na športnem in kulturnem področju. Predvsem pa so tega odseka veseli prebivalci Janškovega sela, saj bo poslej od tu do velenjskih delovnih organizacij vozil delavski avtobus in jim do postaje ne bo treba več peš v dolino. Še nekaj je pomembno. Zgradili so ga namreč v rekordnih 14 dneh. Njegova vrednost je 3 milijone dinarjev. Milijon je prispevala komunalna skupnost, milijon prebivalci sami, milijon dinarjev pa je kreditnih sredstev, za katere pa pravijo, da jih bodo zbrali in vrnili v mesecu dni. Krajski so veliko delali prostovoljno, izjemno so jim pomagali vojaki iz Celja, veliko pa je vredno poglobljeno sodelovanje s sosednjo krajevno skupnostjo, saj so prav ob tej priložnosti podpisali dogovor o nadaljnjem sodelovanju na komunalnem in na vseh drugih področjih. Gradnja in posodobitev ceste v Lipje je veljala 15 milijonov dinarjev. Kolikor so mogli, in tega je bilo veliko, so delali udarniško, sicer pa je komunalna skupnost prispevala 6, krajski sami 5 milijonov dinarjev, ostalo pa delovne organizacije. V Vinski gori ob tem poudarjajo, da se je pri teh delih izkazal tudi izvajalec — Cestno podjetje Celje.

Ko smo že pri slavlju, naj povežemo še to, da v Vinski gori za pomembno pridobitev štejejo tudi gradnjo večnamenskega prizidka

k osnovni šoli, ki so ga v letu d. i. zgradili do tretje gradbene faze, dogradili pa ga bodo zagotovo v naslednjem letu. To si predvsem želijo tudi zaradi tega, ker bodo prihodnje leto gostitelji slavlja ob prazniku občine Zalec, ob dokončani izgradnji tega pomembnega objekta pa bodo lahko na svoje številne dosežke še bolj ponosni.

Ob krajevnem prazniku so najuspešnejšim krajanom podelili tudi priznanja (VOS)

Trak v Janškovem selu je prerezal Alojz Viher, s 84 leti najstarejši krajan

Letos »praznujejo« trije lokali delovne organizacije Gostinstvo in turizem Paka majhen jubilej — 25-letnico, in sicer hotel Paka, gostišče Pod gradom in Kajuhov dom v Šoštanju. Ob tej priložnosti so se na svečani seji delavskega sveta skromno oddolžili vsem tistim, ki združujejo delo v tem kolektivu 25 let.

Z inšpektorji po mesnicah

Opazijo pa res vse

Soparno petkovo dopoldne. Vroče je bilo nam v avtomobilu, vroče je bilo prodajalcem in mesarjem, pa čeprav je v hladilnicah zelo mrzlo. Če jim je bilo res vroče presodite sami, a izključni krivec za povišan pritisk je bila »akcija mesarija«.

Skupaj z Romano Jedonicky — sanitarno inšpektorico, Petrom Šribarjem — veterinarskim inšpektorjem in Karlom Grilcem — tržnim inšpektorjem, smo šli na obhod. Želeli smo videti, kako čiste so naše mesnice, pa ne samo vitrine, ampak tudi tam zadaj, kjer je za oči navadnih smrtnikov vse

strinjal in obljubil, da bodo uredili drugače. Ko so opravili okoli vitrin, so stopili še malo zadaj. Inšpektorji pa res opazijo vse! »Šef, kaj pa je tole?« je inšpektor pokazal na pripravljeno meso. »Pride nekdo po to, pa smo mu pripravili...«

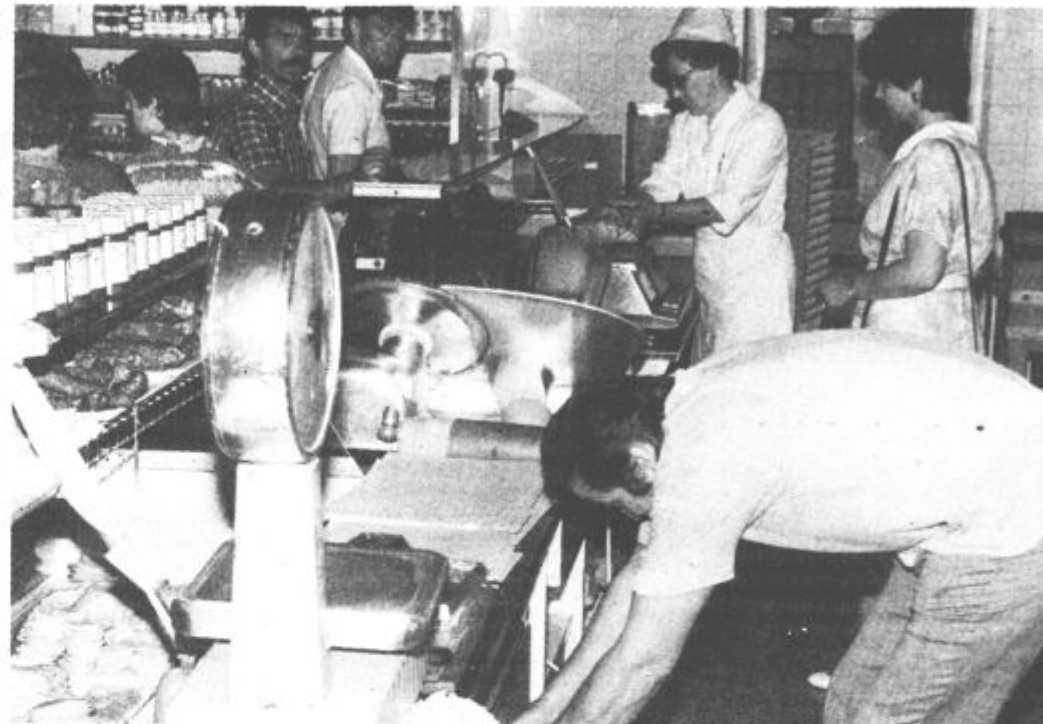
In že se je z vprašanjem

takšna bolj hecna. Ne bomo jo zapisali, ker nam tako ne bi verjeli. Mogoče pa je bilo v njej zaračunanih tudi kakšnih 20 dinarjev zato, ker metla ni bila tam, kjer bi morala biti, ker... Ne, res ne bomo povedali, kakšna je bila kazen. Dvomimo pa, da je tako nizka takrat, ko inšpektorji nimajo zraven nas. Sicer pa kaznovati ni bil namen. Važnejše je, da bodo pomanjkljivosti že kmalu odpravljene.

Naša nadaljna pot? Gremo do zasebnika Prekoška, vendar ostanemo tu kar zunaj. Pa ne zato, ker nas ne bi spustili notri, ampak ker že na vratih preberemo: Od 1. do 26. julija zaprto. Mor-da bi kakšen zlobnež rekel imajo pa srečo! Ali pa tudi ne...?

Kam sedaj? V Merx na Gorico. »Tako je simpatično poslovodkinjo, ko nas zagleda tako strah, da se trese. Pa nismo tako strašni, kajne?« se je pošalil nekdo od inšpektorjev. No, ponavadi je strah tistega, ki ima slabo vest, ampak po tem, da tukaj nihče od inšpektorjev ni iz bloka strgal lističa, bi človek sklepal, da je bilo kar v redu. Mimogrede v skladišču pripomba potrošniku: »Tu se ne sme kaditi.« in odgovor: »Saj odhajam.« V Merxu imajo težave, ker ne dobijo mesarjev. »Ta, ki smo ga imeli, je šel raje v jamo delat.« Vprašali smo jo, koliko bi imel osebnega dohodka in ko nam je povedala, je medobčinski veterinarski inšpektor pripomnil: »Za ta denar bi skoraj lahko dobili še kakšnega veterinarja.« Zamenjati bo treba klade za sekanje mesa in tudi v vitrine bo treba ob meso lepo postaviti cene. Te »sličice«, ki jih je zahteval tržni inšpektor morajo biti tudi lepo barvne, prav takšne kot tiste na ceniku.

Sicer pa je ta trgovina tudi ena izmed najbolj neprijaznih. Temu pa niso krive prodajalke, niti mesarji, ki jih ni, ampak (čeprav nismo izvedenci za to področje, niti projektanti) zato, ker je to trgovina brez vsakega okna in kupec ima pogosto občutek kot da bi prišel v kakšno zaklonišče. To je

Vidijo pa res vse — iz Erine Tržnice

verjetno tudi krivo, da imajo tukaj še eno delovno obveznost več — uničevanje muh. Da je to res, smo imeli priložnost spoznati že ob vstopu, ko je najprej zadišalo po pipsu.

No, že smo morali naprej. Proti Erini Tržnici. V njej tudi ta petek gneča kot vedno. Menda ni nikjer toliko kupcev na kvadratni meter prodajnih površin kot prav tu. Pri kruhu dobronamerna pripomba: »Gospa je pa kapo pozabila...« in hitro se je lep klobuček pojavil na glavi prijazne prodajalke. In tisti, ki tega niso vedeli, so lahko na njem prebrali tudi pomemben jubilej Ere — 35. letnico. No, pa ni bil jubilej kriv, da smo se ustavili tudi tu. Med akcijo smo »mesarije« izbirali zgolj slučajno. Pri delikatesah pripomba: »Salame ne sodijo sem.« Bile so na pultu, namesto v vitrini. In pri mesu vprašanje veterinarskega inšpektorja: »Imate mletno meso vedno na zalogi? Saj veste, kako to gre — stranka najprej pokaze komad, vi pa ga potem zmeljete.« Tako je tudi tukaj, so zagotovili, samo tokrat ni bilo tako. Inšpektor pa je bil že v hladilnici: »Kdo je odgovoren za to? V hladilnico za suhomesnate proizvode ne sodijo čreva, ali pa?«

Sanitarna inšpektorica je tudi tukaj opazila, da ni brisač, da ni mila, ob omari metlo, ki bi morala biti v njej... »Klada je tudi že bolj boga...«

In že je prišel poslovodja. »O kakšnem neredu se tukaj menite?« Po pojasnilu inšpektorjev je sledilo vprašanje, kdo bo plačal kazen. »Blok dajte kar meni in tistemu mesarju, ki ga nimam,« je bil odgovor. Tu se

je še enkrat pokazalo, da je mesarje res težko dobiti. »A vseeno ne bi bilo treba imeti stegen na kurji drobovini,« je menil inšpektor. In že zahteva: »Tako j plačam, pa slika prmejdus zraven.«

No, kasneje smo se v Tržnici pogovarjali tudi o tem, kakšni križi in težave so z mesarji, pa ne dobesejo z njimi, ampak z njihovim iskanjem. Mladi se vse bolj redko odločajo za ta poklic, ki res ni lahek. V Tržnici so povedali, da se sami zave-

Potem pa v Šoštanj, da ne bi kdo od Velenjanov rekel, aha, te pa so pustili kar lepo pri miru. Glede na to, da smo v Titovem Velenju obiskali same družbene mesnice, smo se v Šoštanju odločili za zasebnika. Pa bi bilo bolje, ko se ne bi. Ni mamo kaj zapisati. Inšpektorji niso našli niti ene pomanjkljivosti, vse je bilo vzorno in čisto. Da boste vedeli, za katero mesnico gre, pa še ime: Kozlevčar. To je tudi mesnica, ki je iz-

Veterinarski inšpektor se pa že spozna na meso!

lepo zaprto, tam, kjer se po današnjih cenah mesa skriva pravo bogastvo, skoraj takšno, kot v malo manjšem sefu kakšne banke.

Najprej smo se odpravili do Kardeljevega trga. Naš obisk je bil namenjen Mesnici in delikatesi tozda Maloprodaja Celjske mesne industrije. Tako j ko smo vstopili in povprašali za poslovodja, so si naši inšpektorji že ogledovali vitrine. Najprej zamrzovalnike. In takoj pripomba: »Ja tole pa ne more biti tako!«. Mislili so na večje količine puranjih zrezkov, odojka... ki se v vitrini hladijo, niso pa zaviti. »Tako se meso izsušuje, tu ga lahko vsak otipa, tako se kontaminira...« so bili neizprosni inšpektorji. Poslovodja se je s tem

oglasila tržna inšpektorica: »Mila nimate?« Opazila je tudi sicer lepo oprane in sveže brisače, ampak vseeno je svetovala, da naj bodo te le iz papirja. No, milo bo kmalu, papirnate brisače pa tudi.

Seveda je imel pripombo tudi tržni inšpektor: »Saj ni veliko dela, ampak označite s cenami tudi meso v vitrini.« »Bomo,« je bil odgovor. Sanitarna inšpektorica pa je opazila še nekaj, že takoj ob vstopu, vendar je povedala šele kasneje: »Tudi stekla ob vhodu bi bilo treba oprati.«

Inšpektorji so si bili na koncu obiska enotni: »Vzorno ravno ni...« Odgovor poslovodja: »Se precej umaže, to je res.« Vseeno pa simbolična kazen,

Kar malce preveč boječ pogled poslovodkinje v Merxu Gorica

dajo, da ni vse tako kot bi moralo biti, da so že sami opozarjali na to, da če bo šlo tako naprej, bodo lahko čez prodajo mesa potegnili kar zaveso. Kje naj dobijo mesarje? Gotovo je res, da za to ne bodo skrbeli inšpektorji, ki pa morajo kljub temu zahtevati red.

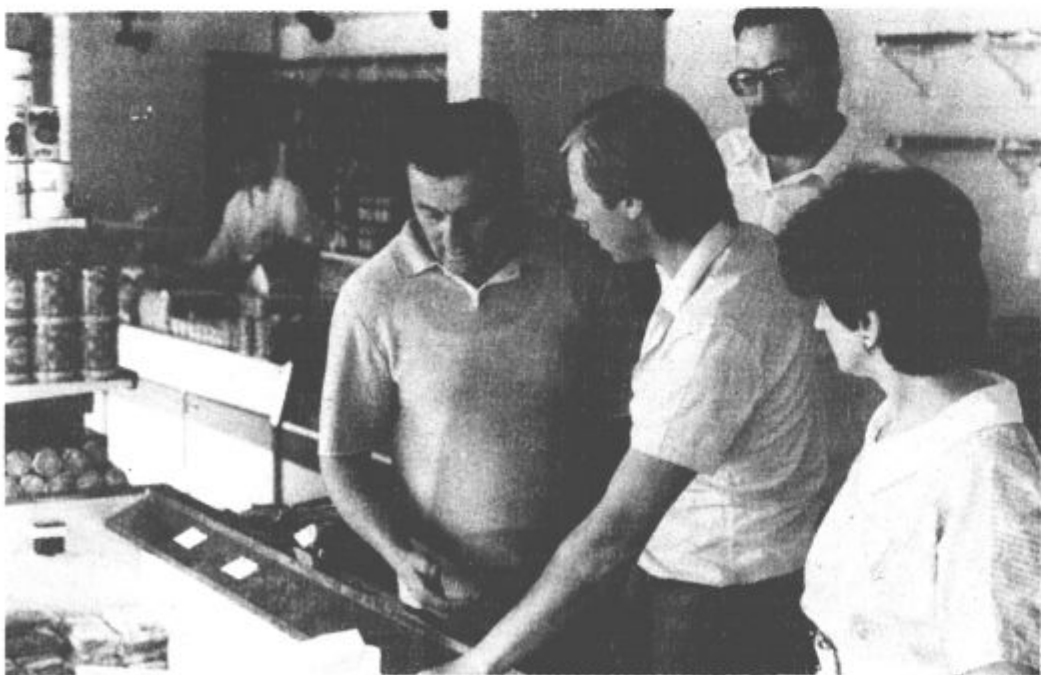
Zaradi kazni se niso preveč sekirali, čeprav je bila nekoliko višja kot tista prva, še vedno pa simbolična, a kot so rekli: »Kaj češ. Povsod so napake, tudi na republiki, pa ne bi bile v Tržnici.«

redno dobro opremljena. No, da smo poštene, ena pripomba je le bila. Podobna kot jo je tržni inšpektor imel povsod: »Cene v vitrini, lepo barvne, lepo prosim...«

Ura je bila točno dvanajst. Tri ure smo se potili, eni bolj drugi manj. In splošna ocena tega odhoda?

No ja, lahko bi bilo bolj.

M. Krstić-Planinc
S. Vovk

»To pa ne more biti tako,« v Mesnici in delikatesi na Kardeljevem trgu

Pri Kozlevčarju v Šoštanju so bili tudi inšpektorji brez besed (skorajda)

Gobelini Ferda Koviča

To ni več vezenje, ampak umetnost

Čprav Ferdo Kovič živi med nami že šest let, pa ga je veliko Velenjčanov spoznalo šele na otvoritvi njegove razstave gobelinov v Topolšici, ki jo je pripravil v počastitev dneva borca. Mi smo ga spoznali, ko smo njemu in ženi prejšnji teden motili jutranji mir, ko smo se želeli z njim že navsezgodaj pogovarjati o tem, kako so nastajale njegove mojstrovine, gobelini, ki jih ljudje še vedno raje pripisujejo kakšni tenkočutni ženski kot moškemu.

Predno pa smo karkoli napisali o njem, smo šli še enkrat v Topolšico, še enkrat obdvojat njegovo žarečo sončnico, še enkrat primerjat podobnost s Kofetarico Ivane Kobilice, še enkrat... Ob tem pa listali po knjigi vtisov. »Izredno. Enkrat-

no. To ni več samo vezenje, ampak umetnost. Radi bi vas videli še enkrat. Morda v Mariboru...«, so mu zapisali Mariborčani in »To je nekaj najlepšega, kar sem doslej videla s tega področja. Najbolj všeč pa mi je bil šopek, ki je tako pristen, da če čakaš, kako bo vsak čas zadisal... je zapisala gostja hotela.

Zanimivo je bilo njegovo pripovedovanje, tudi povod, ki ga je privedel do tega, da danes skoraj ves prosti čas posveča vezenju gobelinov: »Hči je želela izdelati gobelin, pa ji ni šlo skupaj s časom. Dala ga je ženi, če bi ga hotela dokončati. Mene pa je zanimalo, kako se te stvari delajo in sem poskusil. Najprej s sončnico narisan na blago. Izdelal sem jo in dobil veselje.

Za tem sem začel delati Wierlerjeve Letne čase. Slo mi je od rok, misliti mi ni bilo treba, ker se pri tem dela vse po načrtu. Človek ne ustvarja. Pa sem pomislil, kako bi bilo, če bi na platno prenesel dela naših slikarjev. Izbral sem Perka in njegovo Zimo na vasi. Lepo sem razdelil na kvadrate slike in blago in začel prenašati barve, je pripovedoval. Od takrat je ustvaril že devetindvajset del. Tisti, ki si razstave niste ogledali ste nekaj zamudili! Tisti, ki pa ste jo videli, boste potrdili, da Kofetarica Ivane Kobilice žari kot izvirna slika. To je treba videti! Pa Breghelov Šopek, pa teloh, pa sončnica, Perkova Skleda močnika...

Kako mu uspe, ve on sam, nas pa je zanimalo še, kako mu uspe tako tenkočutno prenesti isti ton barve na platno. »Barve sestavljam sam. Vse delam iz domačega materiala, ker v tujino ne hodim, deviz nimam. Delam s tremi nitkami, vsaka je druge barve in ko šivam, se med seboj mešajo. Tako gobelin sploh ne daje videz gobelina.« Pa še kako res je.

O tem, koliko ur dela je bilo vloženo v vsakega, sploh ni za govoriti.

Ker nam je povedal, da je v Titovem Velenju šesto leto, nas je seveda zanimalo, kako da ga je pot zanesla v Šaleško dolino: »V Topolšici imam eno hčerko, drugo v Slovenj Gradcu in tukaj so mi bliže. Če sem hotel prej obe obiskati v enem dnevu, sem moral prevoziti dvesto kilometrov. Tu mi je lepo, predvsem pa nimam več skrbi kdaj,

kje in kako bom nabavil premog, ni mi ga treba nositi...« Ste bili kdaj v Domu borcev in mladine? Če ste bili, potem ste gotovo videli tam tudi Perkovega partizana, ki ga je Ferdo Kovič, ko ga je prenesel na blago, podaril borcem Šaleške doline. Zakaj?

»Preprosto. Vem, da so Velenjčani, tisti stari, včasih veliko delali udarniško in veliko ustvarili sami. Danes od mene ne more nihče zahtevati, da bi »gonil kakšen kramp. Pa tudi udarniško se ne dela več toliko kot včasih. Zato sem naredil gobelin, v katerega sem vložil čez 1500 ur dela in ga podaril. Tako sem se vsaj malo oddolžil, vsaj upam, Velenjčanom, ker lahko tukaj uživam vse te ugodnosti,« nam je povedal.

Potem smo bili spet v Topolšici: »To je bila moja prva predstavitev del in verjetno tudi zadnja. Teško je vse to zbrati. Gobeline sem vedno poklanjal, ker danes denarja, kolikor je vse to vredno, nihče nima,« je povedal. Čprav ga po tej prvi razstavi vabijo na vse konce in kraje, tudi v Celovec, pa mariborski ARS, a kot pravi: »Gre za razumeti. Tisti, ki sem jim gobeline podaril, se danes tresejo, ali jih bodo dobili nazaj. Zato sem se pogovarjal zaradi zavarovanja. Najprej bi moral najti strokovnjaka, ki bi mi dela ocenil. Kje naj ga iščem? Kdo ga bo plačal? Jaz ne, ker nimam nobenega interesa,« je dejal.

Res škoda, da njegovih umetnin ne bo imelo priložnost videti še več ljudi. Morda pa si bo Ferdo Kovič še kdaj premislil, morda takrat, ko jih bo spet naredil nekaj, saj ima načrtov še in še.

O njem bi lahko zapisali še veliko zanimivega iz njegovih vojnih in povojnih let pa tudi iz življenja, ki ga živi danes, ko je že 22. leto upokojen. »Po drugi operaciji želodca, ko so mi povedali, da je vse živčnega izvora in mi svetovali, da si najdem delo, kjer se ne bom žviciral, sem si rekel, »Ja, kdo me bo pa za to plačal, in ker sem imel dovolj let, sem se invalidsko upokojil. Od takrat nisem naredil še niti ene ure honorarno, čeprav so me vabili, da bi še naprej predaval. Če sem upokojen, sem upokojen. Seveda pa še delam v borčevski organizaciji, o, to pa še.«

Ob pogovoru smo se ozirali po stanovanju, polnem rož. Neguje in vzgaja jih žena. Imata vsak svojega konjička, obema pa gre tisto, česar se lotita, kot po maslu. Kako tudi ne, ko pa vse, delata z veliko ljubeznijo. (mkp, vos)

»Včasih veze tudi sedem ur skupaj, vendar pa mu ni težko, ker dela z ljubeznijo,« je pripomnila žena.

Pri Hliševih v Topolšici

»Danes več z glavok«

Pošteno je pripekalo sredi prejšnjega tedna, ko smo se odpravili na obisk k Hliševim v Topolšico. Vzrok našega obiska — zvedeli smo namreč, da oddajo največ mleka v naši dolini, da so skrbni, napredni gospodarji, da... Tako bi lahko naštevati in naštevati.

Devet hektarjev so velike Hliševe obdelovalne površine, h kmetiji pa sodi še okrog dva hektarja gozda. Proizvodnja je usmerjena v živinorejstvo. Glavni vir dohodka na kmetiji daje mleko. Koliko ga »pridelate« na leto? »V zbiralnico ga oddamo približno 25 tisoč litrov, nekaj ga ostane za dom, pa tudi domačinom ga dajemo. Tako okrog 27 tisoč litrov ga namolžemo na leto. Krave sivo-rjave pasme so dobre molznice,« je na začetku pogovora predstavila kmetijo in proizvodnjo Cvetka Hliš. Da znajo ter vedo, kako iztržiti iz zemlje čimveč ter kakovostno krmo, nas prepričajo nekateri podatki. Ze leta 1972 je znašal popreček na kravo 4000 litrov mleka, zadnja leta pa se še dviguje. V svojih prizadevanjih, doseči čimvečjo mlečnost, so Hliševi uspešni kot le malokdo.

Pred 16 leti so se odločili za usmerjemo proizvodnjo. Vendar od začetka ni šlo na najbolje. Ko pa se je kooperacija malo bolje organizirala in razmahnila, so se Hanzlowski, kakor jim pravijo po domače, včlanili: »Naša takratna odločitev je bila pravilna. S svojo

pospeševalno službo, svetovanjem je kooperacija pomagala marsikateremu kmetu. Drugače takih uspehov ne bi dosegli.« Ze več kot 15 let Cvetka vodi zbiralnico mleka. Rada se spominja skromnih začetkov na tem področju, še raje in s pravim ponosom pa se ozira na današnji čas. »Branila sem se tega dela. Nisem ga dobro poznala. Mlekarji so me prepričali: »Boste videli. Ko boste začeli, boste to radi delali.« In res. Z veseljem opravljam to delo. V isti sapi moram povedati — leta so tu, dela nikoli manj, moje roke vsak dan bolj utrujene. Leta 1970 smo na mesec zbrali 11 litrov mleka, samo ta mesec pa so ga okoliški kmetje prinesli v zbiralnico 1500 litrov.«

Ce so bile besede iz ust preproste, prijazne in gostoljubne kmetice na začetku nekoliko »podolgovate«, so postale pri drugem vprašanju zelo tekoče. Mimogrede, tudi modre. Redko kdaj naletimo na koga, ki bi bil s tem, kar ima, zadovoljen. Tarnanju pa izvadi ni konca ne kraja. Cvetka je svetla izjema. Zadovoljna je, čeprav nimata z možem nikogar, ki bi nadaljeval njuno delo. Vse tri hčere so se namreč raje odločile za študij. Le nekaj jo stiska pri srcu in zelo, zelo boli: »Kaj jih čemo navduševati za kmetovanje. Naša kmetija stoji namreč na rušnem področju. To je naša rak rana, ki vsak dan bolj boli.« Povesila je oči, komaj je zadržala solze. Še vedno je gle-

dala predse: »Teško bo, ko bomo morali zapustiti vse, za kar smo se trudili, garali. Navezana sem na to zemljo in...«

Molk. Ne nam niti vam, ki boste brali te vrstice, gotovo ne bo težko uganiti o čem je razmišljala. Čez čas pa: »Kmetija zahteva delovnega človeka, ki se mora v sezoni razdajati od jutra do večera, če hoče kaj imeti.« Stroji, razni priključki so kmetu v veliko pomoč. Ker Hliševi nimajo velike kmetije, in ker je mehanizacija zelo draga, so se povezali s dvema kmetoma v strojno skupnost.

Poleg kmetovanja se Cvetka ukvarja še s čim drugim. Dolga leta je tudi predsednica aktivna kmečkih žena. Povedala nam je, da so v aktivu poskušale pripraviti že marsikaj. Nekaj je bilo dobrega, nekaj slabega. Tako so se med drugim uspešno predstavile s svojimi specialitetami na lanskim živinorejski razstavi, zelo pridno so kmetice obiskovale kuharske tečaje, razna predavanja. »Kakšen izlet ali ekskurzijo prav tako organiziramo enkrat na leto. Oglelamo si razne znamenitosti, se seznanimo z novostmi, ob koncu pa se še malo poveselimo, kar je kmečki ženi ob njenem vsakdanjem naporu dnevu zelo potrebno.« Tudi letos je aktiv že pripravil nekaj uspešnih predavanj, tečajev, prihodnji mesec je na vrsti izlet.

Ob našem obisku smo Hliševe našli sredi dela na bližnjem trav-

Cvetka Hliš

niku. »Poleg košnje nas čaka v tem času še zetek. Letošnja letina bo poprečna. Temperature niso bile takšne kot jih kulture rabijo. Dobro kaže zaenkrat le koruza.« Kaj mislite, za kaj bi se Cvetka odločila, če bi bila še kdaj mlada? Nikoli se ni sramovala tega, kar je, prav tako je ni motilo, da se je pred leti odločila za kmeta. Tudi danes ne bi hotela biti drugega kot kmetica.

Se smo v pogovoru katero rekli o tem in onem, pa gotovo bi še, če nas in naše sogovornice ne bi preganjal čas. Svojo pripoved je Cvetka končala z mislimi: »Za delo na kmetiji je pomembnih mnogo, mnogo stvari. Kmetica mora danes veliko vedeti, se spoznati na agrotehniko. Včasih smo delali bolj z rokami. Danes moramo z glavo, pa tudi v knjige je treba pogledati. To še ni vse. Brez ljubezni do zemlje, živine ni uspešnega kmetovanja. Jaz pa vse to imam.«

Kustodinja Milena Koren-Božiček

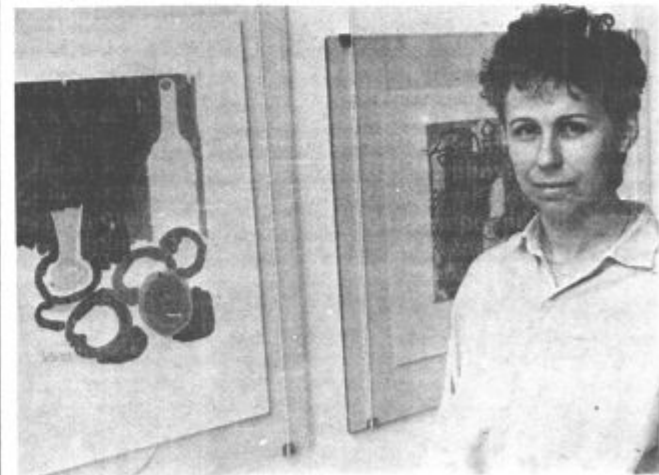
»Najbolj obiskane so klasične razstave«

Ste razmišljali kdaj, ko ste si v galeriji knjižnice v Titovem Velenju ogledovali katero od mnogih razstav, koliko dela je potrebnega, da je pripravljena za ogled? Priznati moramo, da smo bili tudi sami presenečeni nad tem, ko smo se pogovarjali z Mileno Koren-Božiček, kustodinja galerije in ko nam je tako, v povsem spontanem pogovoru nizala svoje delo, ki ga opravlja z veseljem in velikim zadovoljstvom.

»Letos pripravljamo razstavo Slavka Pengova, predstavnika

da je bila to do sedaj tudi najzahtevnejša razstava, pri kateri sem sodelovala. Še posebno pa me ob tem veseli, da smo z njo vzbudili zanimanje tudi pri drugih galerijah. Za njeno postavitve se je za nami odločila tudi Galerija društva slovenskih likovnih umetnikov in muzej v Škofji Loki.«

Postavitve vsake razstave pa je zahtevna tudi fizično. Veliko je terenskega dela, veliko iskanja. Nobena stvar v tem delu se ne obravnava samo tekstualno, zato se Milena spoprijema z

Milena Koren-Božiček v svojem svetu

(foto: vos)

socialnega realizma. Gre za smer, ki je bila med našimi ustvarjalci redko zastopana, žal tudi precej zapostavljena. Predvsem pa je bil zapostavljen umetnik sam, ki ni imel niti v času svojega življenja niti v času po smrti, še nobene razstave. To pa je vsekakor velik izziv. Izziv je zato, ker je težko dobiti o tem umetniku kakršnekoli podatke in to kljub temu, da je ustvaril velika dela, da je poslikal vsaj deset slovenskih cerkev — zelo znano na Bledu in v Ivančni gorici, remek delo tega umetnika pa je vsekakor poslikava Skupščine v Beogradu. Za takšno razstavo je potrebno vsaj dve leti dela, potrebna je pomoč zunanjih sodelavcev, potrebno sodelovanje Moderne in Narodne galerije,« se je Milena razgovorila o zahtevnem delu, ki mu ta čas posveča največ pozornosti.

Ob tem, da njeno delo ni samo priprava razstav, da zahteva veliko dela z ljudmi, da vodi ogleda, da se dogovarja z razstavljalci, da pripravlja širše študijske razstave, da skrbi za urejanje arhiva, fototeke, bdi nad stalnima zbirkami, ki sta na velenjskem gradu, na njej je tudi vsa odgovornost za pravčasne posege restavriranja teh stalnih zbirk, da... Naštevati bi lahko še dolgo.

Ob tako raznovrstnem delu pa smo jo seveda povprašali, kaj od tega pa dela najraje. Brez omahovanja je odgovorila, da so to priprave za študijske razstave, kjer gre za zelo strokovno delo, kjer sreča različne ljudi, kjer se srečuje s težavami pri pridobivanju del. Saj res, kako v Kulturnem centru pridejo do del? Kako pripravijo ljudi, da iz svojih privatnih zbirk posodijo dela za takšne razstave?

»Iščemo jih z oglasi, s pomočjo statističnih podatkov, ki jih hranijo v Moderni galeriji, največja pomoč pa so nam slikarji sami. Ti najbolj dobro vedo, kje se kakšno delo nahaja.«

Milena v Kulturnem centru Ivan Napotnik dela že nekaj časa, prej je leto in pol učila umetnostno vzgojo na Centru srednjih šol. Katere postavitev se najraje spominja?

»Najraje? Rekla bi, da postavitev pregledne razstave slikarja Franceta Pavlovca. Zdi se mi,

vsem. Pomaga tako pri fotografiranju, če je potrebno je šofer...«

Kulturni center Ivan Napotnik se je s svojimi prireditvami in razstavami že uveljavil, pa ne samo v našem prostoru, znan je širom po ožji in širši domovini. In marsikaj umetnik si želi, da bi lahko svoja dela na ogled postavil prav v to galerijo. Zato tudi pobude samih umetnikov niso tako redke.

A kdo so najbolj hvaležni in najpogostejši obiskovalci razstav?

»Dijaki in nekdanji dijaki Centra srednjih šol. Ze ko sem sama učila na Centru sem si prizadevala, da smo si ogledali vsako razstavo in ta živa povezava med učenci in umetnostjo teče še sedaj. Tako tudi dijaki, ki že končajo šolanje, še vedno pridejo nazaj. To pa je tisto, kar si vsak pedagog najbolj želi. Vzga-jati. In tukaj v Titovem Velenju vzgajamo. To je največji dosežek. Najbolj obiskane so seveda klasične razstave, pokrajine, tihožitja. Gradimo pa na tem, da bi bile te, ki jih pripravljamo, raznovrstne, da bi bile zastopane vse umetnostne zvrsti, pri čemer pa je še vedno največ zanimanja za slikarske razstave.«

Seveda sva se pogovarjali tudi o zbirki Od impresionizma do danes in o Napotnikovi galeriji, za kateri je kustodinja dejala, da jih še vedno dopolnjujejo. Pogosto se ljudje sami oglašijo in povedo, kje bi kakšno delo še lahko dobili. Se posebno si želijo dopolnitve z deli Groharja in mlajših, a...

»Problem so prostori.« Verjetno je res, da je dejavnost Kulturnega centra prerasla svoje prostorske okvirje. Ze dolgo se trudijo, da bi ta problem kako rešili. Imajo ideje, ni pa denarja. Ze nekaj časa se spogledujejo z vilo Bianco. To bi bila idealna rešitev. Nad njo je velenjski grad in njegova povezanost z vilo polno umetnosti, bi bila pravi biser.

»Upam, da bodo nekoč napočili boljši časi. Da jo do takrat zob časa le ne bi preveč prizadel.« S to tiho željo je sklenila pogovor kustodinja velenjske galerije.

M. Krstić-Planinc

Šoštanj: 3. Žunkovičev mamorial

Od snežnobelih uniform do predpasnikov

Gasilsko društvo Šoštanj — mesto je v nedeljo, 20. julija, pri Gasilskem domu pripravilo že tretje tekmovanje s starimi ročnimi in motornimi brizgalnami v počastitev pred leti preminulega gasilskega častnika in funkcionarja Jožeta Žunkoviča, edinega serverja gasilskih brizgaln v Jugoslaviji. To delo pa še naprej vodi Nada Žunkovič.

Iz leta v leto je na tem tekmovanju več gasilcev iz raznih krajev Slovenije, ki se pomerijo med seboj z brizgalnami izpred leta 1939. Zanimivo je bilo videti dolgo vrsto gasilcev v najrazličnejših uniformah, s starinskimi čeladami, ki sta jih pozdravila predsednik gasilskega društva Šoštanj Hinko Bolha in v imenu pokrovitelja tekmovanja Jože Žunkovič mlajši.

Z najstarejšo ročno brizgalno iz leta 1880 so na tekmovanju zmagali Šoštanjčani pod poveljstvom Martina Turka, starega 86 let, ki je nosil izredno slikovito čelado z rdečim čopom, še iz časov Avstroogerske. Drugo mesto so zasedli gasilci z Ljubnega ob Savinji z brizgalno iz leta 1886, staro natanko sto let in tretje mesto gasilci iz Pameč pri Slovenj

Gradcu z brizgalno iz leta 1900, ki pa so bili kot desetina v snežnobelih uniformah s svetlečimi starimi čeladami, okrašenimi z ornamentami, prava paša za oči.

V drugi skupini motornih brizgaln so slavili gasilci iz Oplotnice z brizgalno iz leta 1932, drugi so bili gasilci iz Loke pri Žusmu z brizgalno iz leta 1921 in tretji gasilci Topolšice z brizgalno iz leta 1936. Vse zmagovalne ekipe so prejele lepe pokale, vsi sodelujoči pa spominske diplome z likom Jožeta Žunkoviča.

Nadi Žunkovič je predsednik Gasilskega društva Šoštanj poklonil šopek cvetja v zahvalo za pokroviteljstvo in spominski pokal. Pokale pa so prispevali še: krajevna skupnost Šoštanj, Merx Šoštanj, ESO Titovo Velenje in domače društvo.

Organizacija in potek tekmovanja je bila brezhibna, za kar so poskrbeli člani tekmovalne in obračunske komisije: Tine Pečenič st., Slavko Dragar, Alojz Dobnik, Ivan Stvarnik, Rudi Imperl in izvrstni spiker neumorni Miha Valenci.

Za svojevrstno atrakcijo so poskrbeli gasilci iz Starš na Dravskem polju, ki so tekmovali kar v

svojih že folklornih modrih predpasnikih. Gasilci iz Oplotnice so nosili usnjene čelade s ščitniki za vratom — kot da so prišli iz Tajske legije. Še in še bi lahko naštevali, kaj vse premorejo naši gasilci iz svoje davne in slavne preteklosti. Šentiljčani imajo naprimer zanimivo brizgalno iz leta 1927, katere botri sta bili Beograjkanki Leposlava Jovanović in Radmila Mihajlo, ki sta bili tega davnega leta na zdravljenju v Dobrni, blagoslovlj pa jo je sam lavantinski škof. Za to brizgalno s spominsko ploščo so vrli Šentiljčani dali takoj po vojni v zameno avtomobil. A kaj, ko avto brez brizgalne nič ne koristi.

Se marsikaj zanimivega bi lahko izvedeli o naših starih brizgalnah, ki so zaradi rednega vzdrževanja v skrajni sili še vedno uporabne. Zlasti pa moramo našim gasilskim društvom biti hvaležni, da s tolikšno ljubeznijo hranijo in negujejo preko 100 let stare brizgalne. V čast svojih prednikov in v ponos naše gasilske zgodovine. Skratka, 3. Žunkovičev mamorial v Šoštanju je v zadovoljstvo vseh izredno dobro uspel, za kar gre organizatorju izreči vso pohvalo.

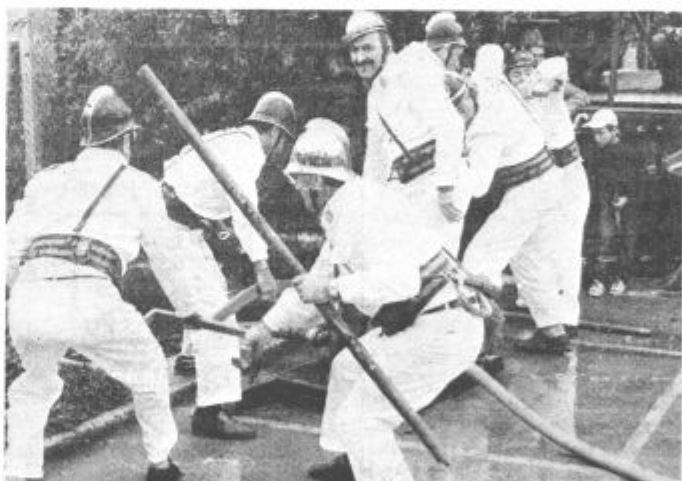
V. Koje, vos

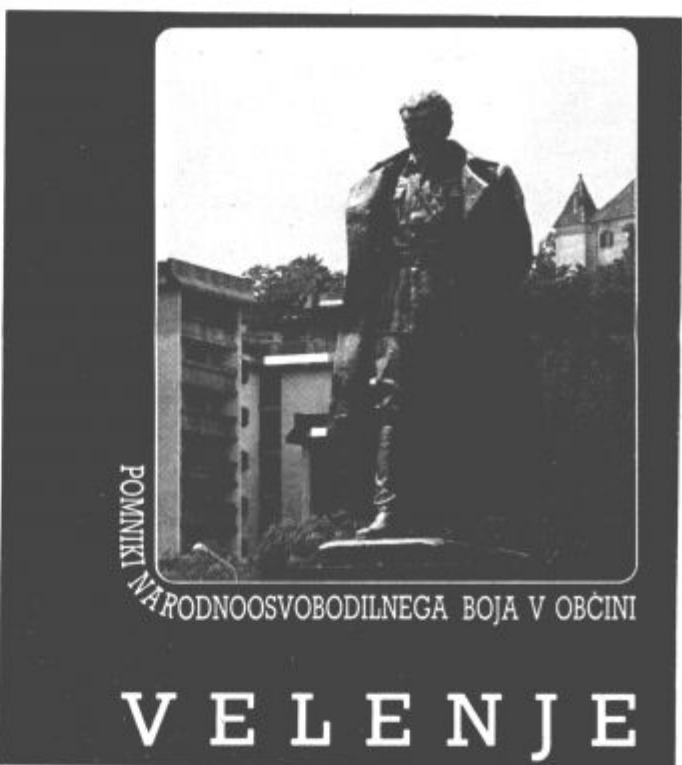
Šoštanjčani z najstarejšo brizgalno

Gasilci iz Oplotnice — usnjene čelade in ščitniki za vratom

Na prvi pogled peki ... Ne, gasilci iz Pameč

POMNIKI
NARODNOOSVOBODILNEGA BOJA V OBČINI
VELENJE

Pomniki narodno-osvobodilnega boja v Šaleški dolini

Knjigo s tem naslovom je izdal in založil občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Velenje ob letošnjem dnevu borca. Vsebuje spominski zapis o Titovih obiskih v Velenju, kratak pregled zgodovine, v njej pa je kar 108 črnobelih in barvnih slik spominskih obeležij o revolucionarnem gibanju in narodnoosvobodilnem boju v občini Velenje.

To izredno lepo knjigo, po kateri bo gotovo rad segel vsakdo, še zlasti pa bo lahko pomemben pripomoček v šoli našim mladim, je občinski odbor izdal, da bi ohranil zanamcem spomin na junaško preteklost.

»Marsikdo — kot je zapisano v uvodu knjige — ki bo listal po tej knjigi, se bo spomnil težkih vojnih let 1941—1945, ko je bilo življenjehudo, stanje velikokrat brezupno, v ljudeh pa je kljub temu živelo veliko upanje. Ob njenem prebiranju in listanju se bomo spomnili hrabrih borcev in aktivistov, ki so se bojevali za svobodo in naše lepše življenje, junakov, ki so omahnili v smrt za te vrednote.

Spomnili se bomo mater, ki so izgubile otroke in ljudi, ki so trpeli v mučnicah in umirali v taboriščih.

Spomnili se bomo tudi tistih brezimnih ljudi, ki so sprejemali pod svojo streho ranjene, prezeble in lačne borce in jim pomagali kolikor so mogli. To so bila velika dejanja prepričanja, nesebičnosti in človečnosti. Vsem tem ljudem je posvečena ta knjiga.«

Knjigo so natisnili v 500 izvodih. Zanj je veliko zanimanje, zato so se na občinskem odboru odločili, da jo bodo že sedaj ponatisnili. Kupite jo lahko v velenjski Mladinski knjigi, saj je knjiga resnično lahko tudi lepo spominsko darilo vsakega in vsakomur.

Če želite naročiti več izvodov knjige, sporočite to na Mladinsko knjigo ali na občinski odbor ZZB NOV Velenje.

Gaberke — tradicionalno srečanje gasilcev-veteranov

Prvič za spominski pokal Družmirja

Jutranji pogled skozi okno, meglice in črni oblaki niso napovedovali prav lepe nedelje. Člani gasilskega društva Gaberke se takšnega jutra in tudi dopoldneva gotovo niso razveselili. Kar težko so verjeli, da bodo lahko uspešno »spravili pod streho« že tradicionalno srečanje gasilcev-veteranov. Bolj kot to, pa so se veselili novega prapora, ki naj bi ga razvili ob tej priložnosti. Slab začetek, dober konec. Velika želja, dobra volja in marljive priprave so pregnale oblake. Pred nastopom predzadnje desetine je celo posijalo sonce.

Nedaleč stran od gasilskega doma, ki stoji na rušnem področju, se je ob in na tekmovalnem prostoru zbralo 10 veteranskih desetini. Spodbujati jih je prišlo kar precej krajanov. Veselega razpoloženja, nekateri veterani so namreč pokazali svoje gasilske spretnosti že dopoldne v Šoštanju, in pravega tekmovalnega duha ni manjkalo. Prvi so »zgrabili za delovno orodje« gasilci-veterani iz Oplotnice. Vaja s hidrantom in nato še v raznoterostih jim je šla dobro od rok. Kar najbolje so jih nato poskušali posnemati tekmovalci gasilskega društva Staro Velenje, tovarne usnja Šoštanj, domačini, Topolščani, Pesjanarji. »Zdaj boste videli, kako znajo biti spretni in hitri tudi veterani,« so dejali gle-

dalci, ko so nastopili gasilci-veterani Šaleka. Res so svoje naloge hitro opravili, vendar so pri tem naredili nekaj napak, ki so jih bistre oči članov tekmovalne komisije seveda opazile. V boj za kar najvišjo uvrstitev so se nato »podale« še desetine iz Teharij, Trbovelj in Paške vasi. Pri tem so bili uspešnejši gostje iz občinske gasilske zveze Celje. Končni vrstni red je bil naslednji. Zmagali so tekmovalci iz Oplotnice, ki so zbrali 918 točk, drugi so bili z 911,5 točke veterani Teharij, tretji pa Šalečani (905 točk). Pomembno »vlogo« pri tem tekmovanju nista odigrala le spretnost in hitrost, ampak tudi leta. Najstarejši so bili veterani Šaleka s 482, le za 9 let so bili »mlajši« tekmovalci tovarne usnja Šoštanj, Velenjčani so jih zbrali skupaj 468, Gaberčani 459, najmlajši pa so bili prav prvovrščeni s 381 leti.

Na svečani razglasitvi rezultatov in podelitvi pokalov ter priznanj so nato razvili še prapor. To prijetno dolžnost so člani gasilskega društva Gaberke zaupali svojemu častnemu in dolgoletnemu članu Ivanu Zajcu.

Med gasilci-veterani smo se mudili tudi mi. Zanimalo nas je, kaj menijo o takšnih tekmovanjih, kako delajo njihova društva, ...

Jože Kovač

te dejavnosti. Vedno sem bil navdušen zanj, sedaj pa še toliko bolj. Kaj pa naj počnem? Tako se dobimo vsaj kdaj skupaj na vajah, katero rečemo in čas nam hitreje mine. Prav zaradi takšnih tekmovanj, kot je današnje, zelo rad hodim na vaje in še vztrajam pri gasilcih. Ja, danes smo kar dobro »šli«. Dokler bom lahko, se bom udeleževal tekmovanj. Gotovo pa ne tako dolgo kot sem se jih do sedaj.«

Hubert Jakelj

veda je moral v te vrste še sin. Letos sem dobil za 60 let zvesto-belo priznanje. Kaj menim o takšnih tekmovanjih? Ja, vesel sem vedno, kadar dobim vabilo. Danes moji fantje niso delali tako kot znajo. To pa so leta. No, ni pomembno zmagati, ampak

Jože Kovač je s svojimi 81 leti bil najstarejši tekmovalac desetine gasilskega društva Staro Velenje: »45 let sem že zvest članov tekmovalne komisije seveda opazile. V boj za kar najvišjo uvrstitev so se nato »podale« še desetine iz Teharij, Trbovelj in Paške vasi. Pri tem so bili uspešnejši gostje iz občinske gasilske zveze Celje. Končni vrstni red je bil naslednji. Zmagali so tekmovalci iz Oplotnice, ki so zbrali 918 točk, drugi so bili z 911,5 točke veterani Teharij, tretji pa Šalečani (905 točk). Pomembno »vlogo« pri tem tekmovanju nista odigrala le spretnost in hitrost, ampak tudi leta. Najstarejši so bili veterani Šaleka s 482, le za 9 let so bili »mlajši« tekmovalci tovarne usnja Šoštanj, Velenjčani so jih zbrali skupaj 468, Gaberčani 459, najmlajši pa so bili prav prvovrščeni s 381 leti.

Hubert Jakelj, član gasilskega društva tovarne usnja Šoštanj, je bil najstarejši tekmovalac s 83 leti: »Ate je bil gasilec, seveda je moral v te vrste še sin. Letos sem dobil za 60 let zvesto-belo priznanje. Kaj menim o takšnih tekmovanjih? Ja, vesel sem vedno, kadar dobim vabilo. Danes moji fantje niso delali tako kot znajo. To pa so leta. No, ni pomembno zmagati, ampak

to, da se dobimo veterani skupaj.«

Jože Godunc

GD Teharije: »Kjerkoli pripravijo kakšno srečanje gasilcev-veteranov smo zraven. Vesel sem, da smo se zbrali danes v Gaberkah. Poznamo se med sabo. Sicer pa moram povedati, da smo v naši krajevni skupnosti prav gasilci med najmarljivejšimi društvi. Požarni varnosti namenimo precej pozornosti. Tudi opremljeni smo dokaj dobro. Že res, da veterani za hitro gašenje požarov nismo več. Prav takšna tekmovanja pa nam povedo, da povsem še nismo za »stara šara«.

Ernest Oplotnik

GD Trbovlje-mesto: »Ze 54 let hitim na pomoč, ko se oglasi rdeč petelin. Sedaj sem že res nekoliko bolj počasen, pa vendar ... V naši občini imamo devet gasilskih društev, ki so dobro organizirana. Zame so gasilci pomembni, vsaj tako so nas učili in tako danes mi govorimo mladim. Kaj pa menim o tekmovanju kot je da-

našnje? Na tak način ohranjamo stike, se pogovorimo o tem in onem. Če drugega ne, se vsaj drug drugemu nasmejemo.«

Jože Borovšek

Ob koncu je spregovoril še predsednik gasilskega društva Gaberke Jože Borovšek: »Za nami je že 8. tradicional-

Ernest Oplotnik

no srečanje gasilcev-veteranov. Letos prvič so ti tekmovalci za spominski pokal Družmirja. Zakaj smo se odločili prav za gasilce-veterane? Ti ljudje so za to dejavnost namenili v svojih mlajših letih precej prostega časa in ne bi bilo prav, da bi sedaj stali ob strani. Danes je za nas še pomembnejši dan, saj bo društvo dobilo nov prapor. V društvo je vključenih kar 206 krajanov in smo najmnogičnejše tovrstno društvo v velenjski občinski gasilski zvezi. Največja želja vseh nas pa je postavitve novega gasilskega doma.«

Razvili so nov prapor gasilskega društva

MALIOGLASI

IŠČEMO ZASTOPNIKE ZA PRODAJO KNJIG na področju Štajerske. Informacije po telefonu 064-27-044 vsak delavnik, od 21. do 22. ure.

PRODAM NOV OTROŠKI ŠPORTNI VOZIČEK in poročno obleko krem barve št. 40. Vrabič, Stantetova 29, Titovo Velenje. Telefon 853-925.

PRODAM KAVČ Z DVEMA FOTELJEMA za 5 M. Informacije po telefonu 855-141.

PRODAM SRF LEVANT (deska) za 3,5 M. Informacije po telefonu 855-141.

PRODAM REGISTRIRAN MOTOR TOMOS 14 T.L.S. Telefon 858-666, popoldan.

PRODAM REGAL ZA DNEVNO SOBO. Telefon 853-561.

NOVA BLATNIKA (levi in desni) za P-126 prodam. Ravne 96 a, Šoštanj.

PRODAM NOVE GUME MICHELIN MXL 175/70/13. Matjaž Kreuh, Tomšičeva 51, Titovo Velenje, telefon 063-856-326.

CENJENE STRANKE OBVEŠČAM, da bo frizerski salon »Zlata«, Splitska 38, Gorica, zaprt zaradi letnega dopusta od 26. 7. 1986 do 10. 8. 1986.

PRODAM GLASBENI STOLP WEGA 2 x 100 W sinus deklariran. Telefon 858-411.

IŠČEM PREPROSTO UPOKOJENKO za gospodinjstva dela pri starejšemu upokojujencu. Stanovanje lepo, velika plača. Vprašajte pri Grobelnik, Bračičeva 5, Titovo Velenje.

OBVEŠČAMO CENJENE STRANKE, da bo slaščičarna Movh v Šoštanju, zaradi kolektivnega dopusta, zaprta od 28. 7. 1986 do 13. 8. 1986.

PRODAM GARAŽNO OKNO 60 x 110 cm, rabljen gradbeni les in 10 metrov strešnih žlebov s kljukami. Ribič, Erjavčeva 8, Titovo Velenje, telefon 855-733.

PRODAM KUHINJSKE ELEMENTE, električni štedilnik, štedilnik na trdo gorivo in harmoniko Hohner Atlantic 4 deluxe 120 basov z električno napravo. Informacije po telefonu 857-682.

SEDEŽNO GARNITURO trosed in fotelj prodam za 8 M. Kardeljev trg 1, stanovanje 18, Titovo Velenje.

UGODNO PRODAM MALO RABLJEN POMIVALNI STROJ BAUKNECHT, vgrajevn element, s pomivalnim koritom

in odcejevalno ploščo širine 1 m in kuhinjsko vitrino Gorenje PEA — hrast širine 80 cm. Telefon 856-745, popoldan.

SOZD N SUB O

MERX

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA

TEKO p.o.

63000 CELJE GUBČEVA 2

Komisija za delovna razmerja po sklepu z dne 11. 7. 1986 objavlja prosta dela in naloge

POSLOVODJA

prodajalne »LILI« v Titovem Velenju

Za opravljanje objavljenih del in nalog zahtevamo:

— V. stopnjo strokovne usposobljenosti, ekonomske ali komercialne smeri

— 3 leta delovnih izkušenj na enakih delih in nalogah

— 3-mesečno poskusno delo

Delo združujemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev pošljite v 8 dneh po objavi na naslov: SOZD MERX Celje, TDO »TEKO« Celje, Gubčeva ulica 2.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

K I N O

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 24. 7. ob 18. in 20. uri UČENKE MADAME OLGE — španski, erotski. V gl. vl.: Helga Line.

Petek, 25. 7. ob 10. uri NEW YORK — MESTO STRAHU — ameriški, triler. V gl. vl.: Tom Berenger.

Petek, 25. 7. ob 18. in 20. uri SAMO DVAKRAT SE ŽIVI — ameriški, avanturistični. Vloga Jamesa Bonda, slavnega agenta 007 tokrat igra Sean Connery.

Sobota, 26. 7. in nedelja, 27. 7. ob 18. in 20. uri NEW YORK — MESTO STRAHU — ameriški, triler.

Ponedeljek, 28. 7. ob 10. 18. in 20. uri POROČILA SEM SE S SENCO — francoski, ljubezenski. V gl. vl.: Nathalie Baye.

Torek, 29. 7. ob 10., 18. in 20. uri FRANCOSKI LJUBIMEC — ameriški. V gl. vl.: Karen Allen.

Sreda, 30. 7. ob 10., 18. in 20. uri KONVOJ ŽENSK — francoski, avanturistični. V gl. vl.: Anna Garek.

Četrtek, 31. 7. ob 10. uri FANT IZ RIA — brazilski. V gl. vl.: Andre de Biase. To je ljubezenska zgodba na brazilski obali, z veliko glasbe in športa.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 24. 7. ob 20. uri SAMO DVAKRAT SE ŽIVI — ameriški (James Bond — agent 007). V gl. vl.: Sean Connery.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 26. 7. ob 20. uri POROČILA SEM SE S SENCO — francoski, ljubezenski.

Nedelja, 27. 7. ob 18. uri SAMO DVAKRAT SE ŽIVI — ameriški avanturistični.

Nedelja, 27. 7. ob 20. uri UČENKE MADAME OLGE — španski, erotski.

Ponedeljek, 28. 7. ob 20. uri NEW YORK — MESTO STRAHU — ameriški, triler.

Sreda, 30. 7. ob 20. uri FRANCOSKI LJUBIMEC — ameriški.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 25. 7. ob 20. uri SREČEN PRAZNIK — francoski, komedija.

Torek, 29. 7. ob 20. uri POROČILA SEM SE S SENCO — francoski, ljubezenski.

V ČASU POLETNIH POČITNIC PREDSTAVE TUDI OB 10. URI V REDNEM KINU!

VIZ VELENJE TOZD OŠ GUSTAV ŠILIH TITOVO VELENJE

Komisija za delovna razmerja VIZ Velenje, TOZD OŠ Gustav Šilih, Vodnikova 3, Titovo Velenje ponavlja oglas prostih del in nalog:

— snažilke, za določen čas,

s polnim delovnim časom (nadomestitev delavke na porodniškem dopustu) in rokom za začetek dela 1. 9. 1986.

Pogoj: Dokončanih 8 razredov osnovne šole

Vloge z dokazili je treba poslati na naslov šole v roku 15 dni, o izbiri pa bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po izteku časa, ki je določen za prijavo!

Halo, inšpektor!

856-151

856-756

855-450

Vprašanje:

Občana B. R. zanima, kako lahko gradi Milan Hladin v zaselku Ropče v krajevni skupnosti Podkraj—Kovče zidan čebelnjak, če ima dovoljenje le za izgradnjo lesenega.

Urbanistična inšpekcija:

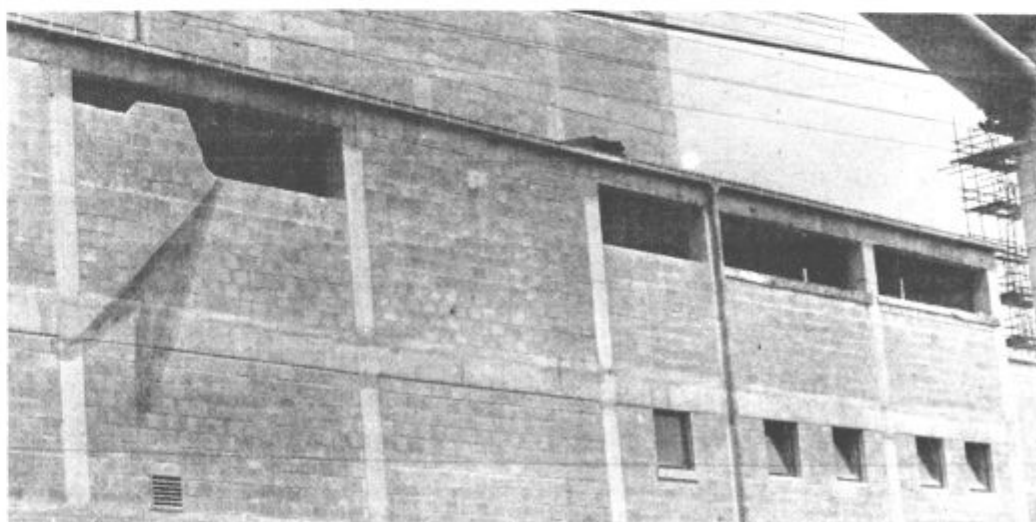
Dne, 14. julija letos je urbanistična inšpekcija opravila ogled gradnje čebelnjaka investitorja Milana Hladina iz Partizanske 60 v Titovem Velenju.

Na kraju samem je ugotovila: investitor Milan Hladin je pridobil potrdilo oziroma dovoljenje za postavitev čebelnjaka na parcelni številki 481/7, k. o., Podkraj, dne 11. novembra

1985 pod številko 351-54/85-3, katero mu je izdal komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja.

Po pregledu dokumentacije je inšpektor ugotovil, da je objekt grajen skladno s skico, ki je sestavni del zgoraj omenjenega dovoljenja, v katerem je zapisana tudi kombinacija zidles in ne samo les, kakor trdi občana B. R.

V Pesju tako in drugače

Nevarnega križišča v Pesju ni več.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega

Herberta Zakelška

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste v teh najtežjih dneh čutili z nami. Posebej se zahvaljujemo za vso izkazano pozornost kolektivu LESNE Šoštanj in vsem številnim darovalcem krvi. Hvala vsem za poklonjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

VSI NJEGOVI!

Zaradi napake pri tiskanju zahvalo še enkrat objavljamo. Prizadetim se opravičujemo.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

OBJAVE POTREB PO DELAVCIH V OBČINI VELENJE

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	P OD	ŠT. DEL.
GORENJE SERVIS	dipl. ekonomist ali ekonomist	sam. ref. ekonomike	3-5	nč	8	136.016	1
GORENJE SERVIS	dipl. ekonomist ali ekonomist	vodja oddelka oskrbe in prodaje	4	nč	8	118.878	1
DSSS GORENJE GOSP. APARATI	visokošolska izobrazba	vodja investicijskega oddelka	5	nč	8	145.000	1
DSSS GORENJE GOSP. APARATI	visokošolska izobrazba	vodja odd. splošno tehno. dej. opravljanje nalog ocene ZR in	5	nč	8	145.000	1
GORENJE SERVIS	dipl. ekonomist ali dipl. pravnik	POB	2	nč	8	156.000	1
GORENJE SERVIS	inž. elektrotehnike	sam. referent oskrbe	3	nč	8	117.637	1
GORENJE SERVIS	inž. strojništva	sam. teh. opreme in servisiranja	3	nč	8	123.465	1
GORENJE SERVIS	inž. elektrotehnike	sam. teh. opreme in servisiranja	3	nč	8	123.465	1
GORENJE SERVIS	inž. elektrotehnike	nosilec razvoja servisiranja programa	3	nč	8	136.016	1
GORENJE SERVIS	inž. elektroteh. za telekomunikacije	sam. tehnolog opreme in servisiranja	3	nč	8	123.465	1
GORENJE INTERNA BANKA	ekonomist ali pravnik	sam. referent deviznih poroštev	2	nč	8	95.000	1
GORENJE INTERNA BANKA	ekonomski tehnik ali administ.	evidenčar	1	dč	8	60.346	1
GORENJE INTERNA BANKA	ekonomski tehnik	knjigovodja IB	3	nč	8	80.694	1
VZGOJNO VARSTVENI ZAVOD	varuhinja	varuhinja	x	dč	8	74.300	2
PODJETJE ZA PTT	ptt manipulant	sprejemno izdajni delavec	x	dč	8	70.000	2
ELEKTROTEHNE DO SET	prodajalec teh. materiala	prodaja blaga	6m	nč	8	90.000	1
PETROL TOZD TRGOVINA	prodajalec	prodajalec	x	nč	8	70.000	1
PODJETJE ZA PTT	dostavljač	dostava poštnih pošiljk	x	dč	8	60.000	9
DO POTROŠNIK	snažilka	čiščenje (skrajšan del. čas)	x	nč	8	35.000	1
MERX TOZD PEKARNA	delavec brez poklica	pomoč pri izdelavi kruha	x	dč	8	75.000	1
OŠ GUSTAV ŠILIH	snažilka	snažilka	x	dč	15	50.000	1

LEGENDA:

DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev

DO TRGOVINA Z NAFTNIMI DERIVATI LJUBLJANA n. št. o. o.
PETROL
 TOZD TRGOVINA CELJE n. št. o. o.
 CELJE, TRNOVLJE PRI CELJU 215
 PE DROBNA PRODAJA

PETROL
 TOZD Trgovina Celje
 PE Drobna prodaja

Komisija za delovna razmerja

objavlja prosta dela in naloge za nedoločen čas

— VEČ PRODAJALCEV

za bencinski servis Titovo Velenje

Pogoji: Kv prodajalcev, odslužen vojaški rok in najmanj eno leto delovnih izkušenj.

Pri izbiri imajo prednost kandidati z neposredne bližine bencinskega servisa.

Pisne prijave sprejemamo 8 dni po objavi na naslov:

PETROL, TOZD Trgovina Celje PE Drobna prodaja, Trnovlje pri Celju 215, Komisija za delovna razmerja.

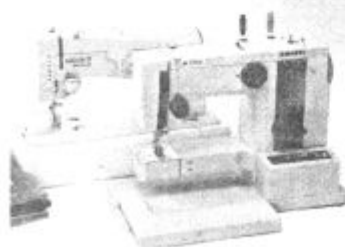
KDOR IŠČE - TA NAJDE

Želite kupiti dober stroj, potem vam priporočamo — kupite šivalni stroj Bagat.

Nakup šivalnega stroja je dobra odločitev vsake družine, zato vam priporočamo, da nas obiščete v

BLAGOVNICI GORICA — TITOVO VELENJE.

K nakupu vas vabi Potrošnik Celje — Bagat Zadar.

BAGAT

MERX

POTROŠNIK

»Hiš'ca ob cest' stojk«

Začelo se je tako, kot skorajda vedno v takšnih primerih: telefonski klic v redakcijo — pridite pogledat našo stisko. Za kaj le gre, smo se spraševali. Toda, če so tisti, ki so nas klicali menili, da jim lahko pomagamo mi, potem so morali že prej poskusiti vse drugo. Ljudje se na časopis obrnejo ponavadi takrat, ko res ne vedo več ne kam ne kako. In klicu smo se odzvali. Takoj.

Sedli smo v avto in se zapeljali k Josepini in Iliji Jurkoviču v Družmirje 37. Pa nismo prišli do njiju tako enostavno kot bi morda sklepali po tem uvodu. Prej smo obiskali nekaj starih

hiš, ki jih je že ali pa jih še bo doletela taka usoda kot že nekaj doslej. Staro se umika novemu, idilika industriji. Na dvorišču ene izmed hiš je bilo živahno — ni bila takšna kot druge in prepričani smo bili, da smo našli Ilijo. »Ne, jaz nisem Ilija,« nam je odgovoril stanovalec. »Zapeljite naprej, pri lesu poglejte na levo in opazili boste hišico. Ampak težko boste prišli do tja. Vse je razrito.« Res, Ilijino hišico smo hitro odkrili, a poti do nje ni bilo.

Vajeni smo vsega. Spoprijeli smo se tudi s kupi zemlje, debelimi cevmi in manjšimi udrti-

nami, kjer je bila voda. Ali je sploh mogoče, da tukaj kdo živi, smo se spraševali, ko smo premagovali ovire. Pasji lajež nam je odgovoril pritrdilno.

Izza vogala hiše je prišel mlajši moški. Kasneje smo zvedeli, da je Ilijin sorodnik, ki je pravkar odhajal z obiska. Poklical je Ilijo, za njim je prišla še žena Josipina in pred nami se je začela odvijati zgodba in stiska dveh ljudi. Stiska, ki jo težko razumemo tisti, ki imamo topla, svetla stanovanja, do koder se lahko pripeljemo, ne samo pridemo, kjer je elektrika...

Izraz obraza je kazal, da mu ni lahko, gube so izdajale, da je dolgo premišljeval, kako bi rešil položaj, ki ga ni sam zakrivil. Po strani je pogledoval ženo Josipino, bolno, invalidko in ji tudi z besedami in ne samo s pogledi govoril, da bo naredil vse, da jima bo enkrat lažje.

Naj pove Ilija sam: »Dvaindevajset let delovne dobe imam. V Titovem Velenju sem od leta 1972, delam pa pri Trboveljskem RGD-ju. To hišo, kjer sedaj živiva že sedem let, nama je dala v najem Vrabičeva iz Pesja.

Hiš'ca ob cest' ...

Nisva nasilno vseljena, če bi morda na to kdo pomislil, saj Roziki vsak mesec sproti poravnava najemnino. Plačujem pa tudi elektriko,« je pripovedoval, a od 1. julija mu je ne bo treba več. Zakaj le, saj so mu jo odklopili. Hiša je pripravljena

za rušenje, umakniti se bo treba, kljub temu, da še nista našla primerne stanovanja. »Nihče ne vpraša, imava kam ali ne, delajo naprej.«

Kam naj gresta? »V Soštanju so nama dali stanovanje. A takšno, da še za živino ne bi bilo primerno! Imam pa odločbo za stanovanje. Izdali so mi jo v Trbovljah, 3. aprila lani, za stanovanje S-62, vendar stanovanja ni. Zakaj dajejo odločbe, če ni stanovanj?«, se je Ilija spraševal. »Klical sem v Trbovlje, da povem kako mi je, pa sem dobil odgovor, sam si rešuj stanovanje, kaj pa si iskal delo?«

Je to odgovor? Danes, ko so nas polna usta gesel »vse za človeka?«, Katerega? Vendar je bil Iliji tudi to odgovor. Pa novo vprašanje: »Kam naj greva? V Soštanj? Če ne verjamete, kakšno stanovanje nama ponujajo, zapeljite v Soštanj, plačal bom bencin in si pogledajte, kaj ponujajo dvema bolnima človekoma, brez kopalnice, stranišče zunaj...«

Vsi niso brezčutni. Na velenjskem rudniku so Iliji rekli:

»Mi ti bomo pomagali rešiti stanovanjski problem, ampak naj pridejo tvoji iz Trbovelj, da se dogovorimo.« Do sedaj še ni bilo nikogar.

»Ne vem, kaj naj naredim. Do hiše nimam več pravega dostopa, saj sami vidite, motor puščam na drugi strani cevi in zemlje ob cesti, žena komaj pride čez cevi in razrito zemljo. Vseskozi živiva skromno, delam. Niti za dan rudarjev, niti za dan borca nisem bil prost. Tudi žena je bila pridna.«

»Dvanajst let sem delala v Tovarni usnja v Soštanju. Pridna sem bila, nikoli se nisem zgovarjala, lahko vprašate,« je pristavila. Mi pa smo jo vprašali, zakaj ni ona zaprosila za stanovanje. »Tako dolgo je ostalo vse pri obljubah, da sem se invalidsko upokojila, potem pa konec.«

»Nimava kam. Kaj naj narediva? Ali si človek po dvaindevajsetih letih dela res ne zasluži normalnih bivalnih prostorov?« se je Ilija vprašal še enkrat, žena pa mu je prikimala.

Nismo mu odgovorili. Mu bo kdo drug? (mkp, vos)

Takole do doma.

»Ali si človek ne zasluži...«

Med planinci v Logarski dolini

Lepi in koristni počitniški dnevi

Skoraj smo že sredi počitnic, ki jih mladi šolarji preživljajo vsak po svoje, v skladu s svojimi željami in možnostmi, veselo, sproščeno, prijetno in koristno. Slednje velja tudi za planinske naraščajnike iz Šaleške doline. Planinsko društvo iz Titovega Velenja in njegov mladinski odsek sta namreč tudi letos, tokrat že 4. zapored, pripravila sedemdnevni planinski tabor v Logarski dolini. Obiskali smo torej taborni prostor meddruštvenega odbora planinskih društev celjskega področja, kjer so bili v teh dneh poleg mladih planincev iz velenjske občine tudi njihovi vrstniki iz Zalca. Nekaj naj povemo kar za začetek — taborni prostor je urejen ob domu planincev na najlepšem mestu Logarske doline, v njenem resničnem osrčju.

Poleg tega, da je tabor postavljen in vsako leto bolj urejen, je primeren tudi zaradi tega, ker lahko mladi planinci delno koristijo usluge bližnjega doma planincev, ob svojem rednem delu

pa imajo s tega mesta najbližji dostop na vse okoliške vrhove, pa do snežišča pod Planjavo. O delu in namenu tega tabora nam je za začetek povedal nekaj več vodja Andrej Kuzman: »Razmišljanja o takšnem taboru segajo v našem društvu kakšnih dvanajst let nazaj, letošnji pa je četrti po vrsti na tem mestu. Povedati moram, da je to le nadaljevanje planinske šole za najmlajše, ki jo vsako leto dvakrat po dvajset dni pripravljamo na Paškem Kozjaku. Ta šola je za praktično usposabljanje seveda odlično premalo, zato je takšen tabor nujen predvsem za krepitev in poglobljanje praktičnega znanja in planinskih veščin, osnovni namen vsega pa je zagotoviti varno hojo mladih v gorah.«

Koliko vas je, kakšen je vaš delovni program, kaj tudi sicer počenjate v tem lepem kraju?

»V taboru je 29 osnovnošolcev, trije so srednješolci, skupaj z vodstvom tabora in inštruktorji pa nas je 40. V Logarsko smo prišli prejšnji četrtek, domov pa

se bomo vrnili danes, 24. julija. Reči moram, da imajo vsi udeleženci že planinske izkušnje, kar je tudi pogoj za udeležbo na taboru. Vsi so namreč člani sekcij po šolah, ki imajo svoje planinske šole. Pravih začetnikov torej ni in tudi na pohodih nimamo nikakršnih problemov. V teh sedmih dneh smo opravili štiri pohode na okoliške gore. To so bili pohodi skozi Grlo na Rjavčki vrh in preko Klemenče jame nazaj v Logarsko, vzpon na Krofličko, pohod preko Savinjskega sedla do Ledin, pa najzahtevnejša in najlepša tura preko Kamniškega sedla in Planjave do Škarj in nazaj v tabor. Seveda to ni edina naša dejavnost. V taboru skrbimo tudi za družabno in zabavno življenje in predvsem za izobraževanje, ker so počitnice, pač na bolj poljuden način. Obnovili smo znanje iz orientacije, se učili vozle, pokazali zabijanje klinov z osnovami plezanja in varovanja, poskrbeli smo za predavanje iz prve pomoči in izdelovali priročna transportna sred-

Andrej Kuzman: »Osnovni namen je zagotoviti varno hojo mladih po gorah.«

stva, pa še bi lahko našteval. Z nami je tudi udeleženec alpinistične odprave v Južno Ameriko Rok Preložnik, ki se nam je pridružil že nekaj dni po vrnitvi z naporene poti. Tako smo imeli med drugim tudi to čast, da smo si lahko prvi ogledali njegove lepe barvne diapozitive.«

Kaj pa tabor in razmere v njem?

»Te so vsako leto boljše. Vedno bolj je opremljen, največja pridobitev pa je kontejner, v katerem imamo kuhinjo, pisarno, knjižnico in hladilnik. Tečajniki sicer berejo bolj malo, zato pa radi več rišejo in najboljše risbe bomo ocenili in nagradili.«

V pogovor se je vključil tudi Branko Strmšek, načelnik mladinskega odseka pri PD Titovo Velenje: »Pomembno je, da smo vsi zdravi in dobro razpoloženi. Vstajamo ob 7. uri, čas za spanje pa je ob 22. uri, po družabnem večeru ob tabornem ognju. Pomembno je tudi to, da imajo najboljši tečajniki kasneje možnost, da svoje znanje izpopolnijo na tečaju za mladinske vodnike in nam tako usposobljeni pomagajo pri organizaciji naslednjih taborov. Skoraj sem pozabil, najboljše s poletnega tečaja bomo povabili še na zimski tečaj na Okrešlju. Sredstva? Polovico prispevajo udeleženci sami, ostalo pa društvo, sindikalne organizacije in SLO. Tabor je za vse več kot koristen, upam pa, da se ga bo v prihodnje udeležilo še več mladih.«

Toliko torej iz Logarske doline. Mladi planinci so s taborom zadovoljni. Pridobili si bodo veliko znanja in prepotrebni izkušnji in bodo tako še bolj vneto ter predvsem bolj varno obiskovali naše gore. Nekateri so tukaj prvič, drugi so že bili, predvsem se veselijo pohodov na okoliške gore, uživajo v lepi naravi in na svežem zraku, občutek pa smo imeli, da so bili še najbolj navdušeni, ko so se seznanjali z osnovami plezanja.

Gornja Savinjska in Šaleška dolina

Konjereja znova v porastu

O pomenu konjereje ne kaže posebej razpravljati, tudi ne o njeni velikanski vlogi v preteklosti. V polpretekli dobi se je številni konjev s prodorom traktorjev, drugih strojev in splošno zmotnega zmanjšala, skorajda že do kritične meje. Kot vse kaže, smo zmoto vendarle še pravočasno spoznali in priznali, in konjereja je znova postala zanimiva. Zaradi tega in zaradi njenega vsestranskega pomena so v marcu letošnjega leta v Mozirju ustanovili podružnico slovenskega konjerejskega društva za občini Mozirje in Velenje. Podružnica združuje rejce plemenskih konj obzvez sosednjih občin, njena osnovna naloga pa je strokovna in organizacijska pomoč vsem rejcem pri reji konj.

Doslej je podružnica za rejce že pripravila predavanja, med

drugim tudi o reprodukciji in o najpogostejših obolenjih žrebet. Prejšnji teden je podružnica pripravila pregled plemenskih kobil glede brestosti in morebitnih plodnostnih motenj. V Gornji Savinjski in Šaleški dolini so pregledali 40 plemenskih kobil, pregled pa je opravila ekipa biotehnične fakultete iz Ljubljane, oziroma njene temeljne organizacije Veterinarstvo, s sodelovanjem mozirske podružnice slovenskega konjerejskega društva. Ob tem naj povemo, da so tudi ti pregledi sodili v prosvetljevanje rejcev, ki je eden osnovnih ciljev podružnice in ga bodo uresničevali tudi v prihodnje. Člani podružnice so za letos načrtovali še plemenski sejem žrebit haflinške pasme v Mozirju, kot vse kaže, pa jim to ne bo uspelo, saj bo sejem verjetno v Kranju.

Pregledi so kaj zahteven posel, predvsem pa koristen

Planinski naraščajniki iz Titovega Velenja v taboru.